

**346**

**Vak 79**







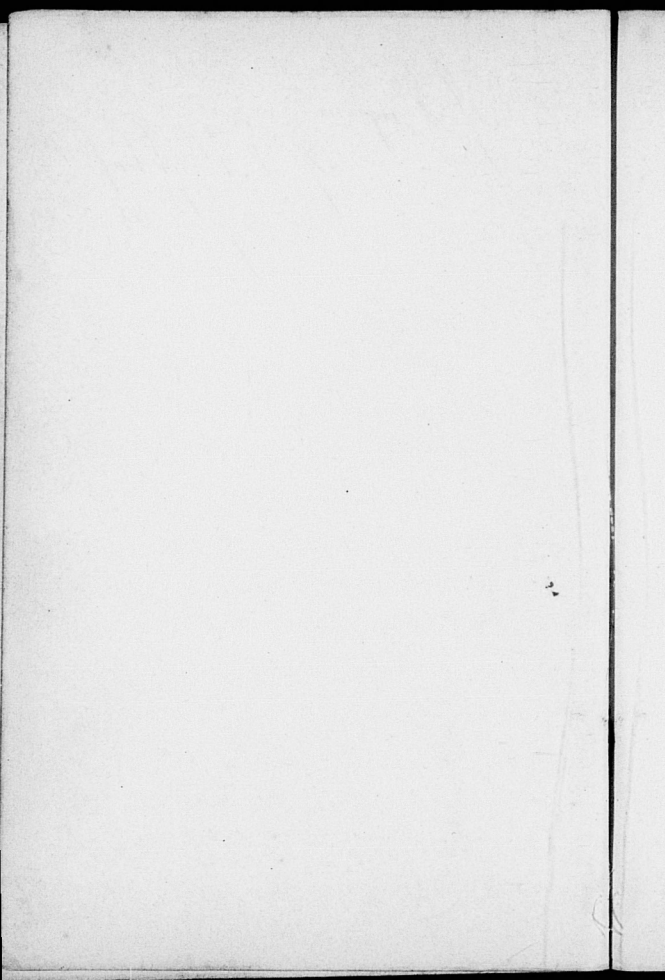




Ad usum

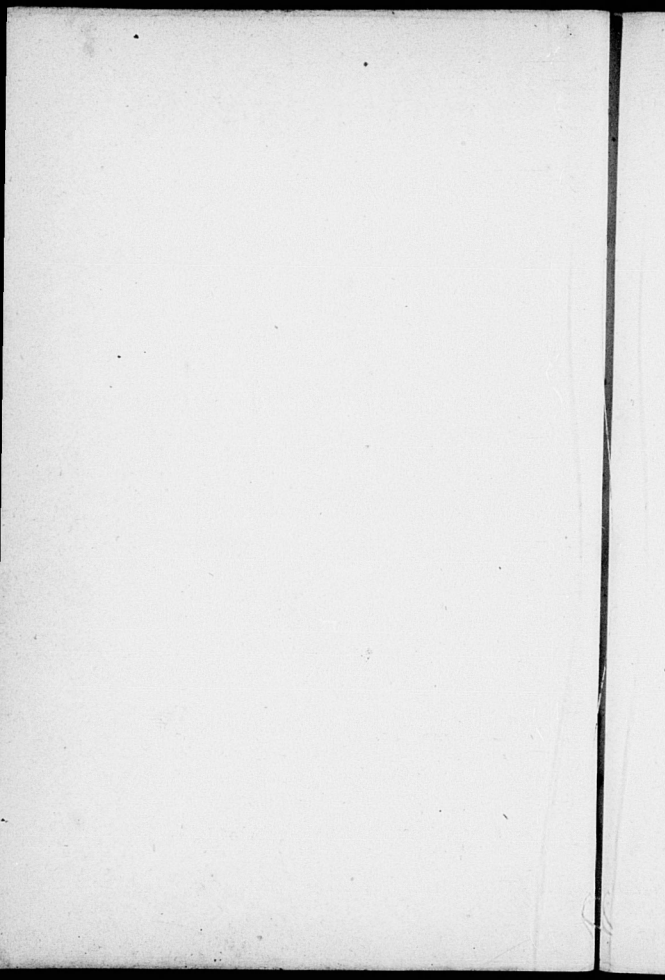
P. J. Alinkhof

3 Julii 1885









VAK 79

no. 346.

RITUALIS ROMANI  
PARS  
DE INFIRMIS, DE EXSEQUIIS,  
DEQUE QUIBUSDAM BENEDICTIONIBUS  
DEPROMPTA  
EX RITUALIS ROMANI  
EDITIONE SECUNDA RATIONENSI  
A SACR. RITUUM CONGREGATIONE

APPROBATA.



ULTRAJECTE

VID. J. R. VAN ROSSUM BIBLIOPOLA.

MDCCCLXXXII.

Ratisbonæ, ex Officina Fr. Pustet.

D



R  
in  
pe  
ha  
fe  
tic  
N  
bo  
er  
se  
„E  
se  
Q  
to  
pe  
au  
(R

**ANDREAS IGNATIUS SCHAEPMAN**  
DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA  
**ARCHIEPISCOPUS ULTRAJECTENSIS**  
SOLIO PONTIFICIO ASSISTENS, etc.

**U**t Sacerdotes curam animarum exercentes præscriptos ritus et preces Ritualis Romani, pro omnibus quæ extra ecclesiam, in domibus parochianorum aut in Cœmeterio, peragenda sunt, semper et ubique in promptu habeant, et magis commode secum circumferre valeant, ea e Ritualis Romani authentico Romano exemplari deprompta, de licentia Nostra, Fridericus Pustet, Bibliopola Ratisbonensis et S. Sedis Apostolicæ necnon Sacrorum Rituum Congregationis Typographus, separatim impressit in libello, cui titulus „Ritualis Romani Pars de Infirmis, de Exsequiis, deque quibusdam Benedictionibus.“ Quum igitur sacerdotum, a Nobis deputatorum, testimonio certiores facti simus, hanc peculiarem Ritualis Romani Partem cum authentico exemplari integri Ritualis Romani (Ratisbonensis Editionis secundæ accuratis-

simæ a Sacr. Rituum Congregatione appro-  
batae) ex quo ista deprompta sunt, in omni-  
bus concordare: eam tenore præsentium ap-  
probamus evulgandique licentiam impertimus;  
hiscæ simul referentes Clerum Nostrum ad  
ea, quæ in Supplemento ad Rituale Roma-  
num, pro usu Cleri Provinciæ Ecclesiasticæ  
Ultrajectensis a Sancta Sede concesso, ad  
hoc spectant.

In quorum fidem has Nostras litteras, manu  
Nostra subscriptas, atque majori Nostro si-  
gillo munitas, expediri jussimus.

Ultrajecti 21. Dec. 1881.

(L. S.)

✠ **A. I. Schaepman**

Archiepiscopus Ultrajectensis.

# I n d e x.

---

	pag.
De Communionem infirmorum . . . . .	1
De Sacramento Extremæ Uctionis . . . . .	9
Ritus benedictionis Apostolicæ in articulo mortis . . . . .	23
De visitatione et cura infirmorum . . . . .	27
Modus juvandi morientes . . . . .	52
Ordo commendationis animæ . . . . .	55
In expiratione . . . . .	90
De Exsequiis . . . . .	93
Exsequiarum Ordo . . . . .	98
De Officio faciendo in Exsequiis absente corpore defuncti etc. . . . .	117
De Exsequiis parvulorum . . . . .	119
Ordo sepeliendi parvulos . . . . .	120
<hr style="width: 20%; margin: 10px auto;"/>	
Benedictio adulti ægrotantis . . . . .	133*
Benedictio puerorum ægrotantium . . . . .	136*
Benedictio lintheaminum pro infirmis . . . . .	141*
Benedictio cujuscumque medicinæ . . . . .	142*
Benedictio domus novæ (ex Rit. Rom.) . . . . .	143*
Benedictio ad omnia . . . . .	144*
Formula benedicendi quatuor scapularia . . . . .	145*

---

## Notanda

## ex Supplemento ad Rituale Romanum:

	pag.
De Communione infirmorum . . .	[149]
De Sacramento Extremæ Uctionis	[152]
Ordo administrandi Sacramentum Extremæ Uctionis . . . .	[154]
De visitatione et cura infirmorum	[156]
De Exsequiis . . . . .	[156]
Exsequiarum Ordo . . . . .	[160]
De Officio faciendo in Exsequiis ab- sente corpore etc. . . . .	[163]
De Exsequiis parvulorum . . .	[166]
Ordo sepeliendi parvulos . . .	[167]



## DE COMMUNIONE INFIRMORUM.



Viaticum sacratissimi corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus, opportuno tempore procurandum est, ne forte contingat illos tanto bono, Parochi incuria, privatos decedere.

Cavendum autem in primis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur: quales sunt publici usurarii, concubinarij, notorie criminosi, nominatim excommunicati aut denunciati, nisi sese prius sacra Confessione purgaverint, et publicæ offensionij, prout de jure, satisfecerint.

Hortetur Parochus infirmum, ut sacram communionem sumat, etiam si graviter non ægrotet, aut mortis periculum non immineat, maxime si festi alicujus celebritas id suadeat, neque ipse illam ministrare recusabit.

Pro Viatico autem ministrabit, cum probabile est, quod eam amplius sumere non poterit. Quod si æger, sumpto Viatico, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis evaserit,

et communicare voluerit, ejus pio desiderio Parochus non deerit.

Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis; id tamen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, a quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum, aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Ceteris autem infirmis, qui ob devotionem in ægrotudine communicant, danda est Eucharistia ante omnem cibum et potum, non aliter ac ceteris fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

Sed alicui ad adorandum solum, seu devotionis, seu cujusvis rei prætextu ad ostendendum non deferatur.

Deferri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas ægrotantium domos decenti habitu, superposito mundo velamine, manifeste atque honorifice, ante petus cum omni reverentia et timore, semper lumine præcedente.

Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, aliquot campanæ ictibus jubeat convocari parochianos, seu confraternitatem Ss. Sacramenti, (ubi fuerit instituta) seu alios pios Christifideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant. Præmoneat, ut ægri

cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in quo Ss. Sacramentum decenter deponatur.

Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua. Præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cuiusque facultate.

Ubi vero convenerint qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo et stola et, si haberi potest, pluviali albi coloris, acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris (si locus feret) superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot particulas consecratas, vel unam tantum (si longius aut difficilius iter sit faciendum) ponat in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit; et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

Præcedat semper acolythus, vel alius minister deferens laternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant; quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo

Ss. Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteolo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualement deferat, et campanulam jugiter pulset. Succedant deinde deferentes intorticia. Postremo Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum *Miserere*, et alios Psalmos, et Cantica.

Quod si longius, aut difficilius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum defertur, bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus alligare, atque obstringere, ut neque decidere, neque pyxide excuti Sacramentum queat.

Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus, dicat:

Ÿ. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua procumbentibus: et mox accepta aqua benedicta, aspergit infirmum, et cubiculum, dicens Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor: et primum versum Psalmi

Miserére, cum Glória Patri etc. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Ant.: Aspérges me, etc.

Postea

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

His dictis, accedat ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad suscipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque ab-

solvat: quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

Postea facta de more confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit:

Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.

Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo dicens:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, et more solito ter dicat: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicat:

Accipe, frater (vel soror), Viaticum córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste maligno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Si vero communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto *Misereatur*, etc., prædictis precibus omnibus, vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

Postea Sacerdos abluat digitos, nihil dicens: et infirmo detur ablutio. Deinde dicat:  
*Ÿ. Dóminus vobíscum.*

*R. Et cum spírítu tuo.*

Orémus.

**D**ómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (vel soróri nostræ) sacrosánctum corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, tam córpori, quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R. Amen.*

His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), genuflectit, surgit, et accipiens vas cum Sacramento, facit cum eo signum crucis super infirmum, nihil dicens, et reverenter illud deferens, ordine quo venerat, revertitur ad Ecclesiam, dicendo Psalmum *Laudáte Dó-*

minum de cœlis, etc. et alios Psalmos et Hymnos, prout tempus feret.

Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorat, deinde dicit:

Ÿ. Panem de cœlo præstitisti ei.

℞. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Deinde annuntiat Indulgentias a summis Pontificibus concessas Ss. Sacramentum comitantibus.

Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta faciat signum crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponat.



Quod si ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quia ea qua decet veneratione, Sacramentum ad Ecclesiam commode reportari non potest, sumpta fuerit una tantum particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, eum manu benedicit, et una cum aliis privato habitu, extinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.



## DE SACRAMENTO EXTREMÆ UCTIONIS.



Extremæ Uctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam cœlestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiores Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo.

In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Uctionem Pœnitentiæ, et Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo seu stanneo diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod singulis annis Feria V. in Cœna Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu re simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur; et iis, qui præ senio deficiunt, et in diem videntur morituri, etiam sine alia infirmitate.

Infirmis autem, qui, dum sana mente, et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam ami-

serint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

Sed si infirmus, dum phrenesi, aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

Impœnitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis, et nondum baptizatis, penitus denegetur.

Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

Si quis autem laborat in extremis, et periculum immineat ne decedat antequam finiantur Uctiones, cito ungetur, incipiendo ab eo loco: *Per istam sanctam Uctionem, etc.*, ut infra: deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermisæ, suo loco positæ.

Si vero dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, et prædictas orationes omittat.

Quod si dubitet an vivat adhuc, Uctionem prosequatur, sub conditione pronuntiando formam, dicens: *Si vivis, per istam sanctam Uctionem, etc.*, ut infra.

Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessionem ad exitum vitæ

properare, tunc cum sacro Viatico poterit et Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam: si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui superpelliceo indutus cum Oleo sacro occulte delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur a Sacerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit; ut si, cum infirmus convaluerit, iterum in periculum mortis incidat.

Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os, et manus: attamen pedes etiam, et renes ungenti sunt; sed renum unctio in mulieribus, honestatis gratia, semper omititur, atque etiam in viris, quando infirmus commode moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro renibus ungi non debet.

Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur.

Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti

formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.


Hujus autem Sacramenti forma, qua sancta Romana Ecclesia utitur, solemnis illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait:

Per istam sanctam Uctionem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dóminus quidquid, per visum, sive per auditum, etc. deliquisti.

---

## ORDO MINISTRANDI

### SACRAMENTUM EXTREMÆ UCTIONIS.

acerdos igitur Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappam candidam coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile in septem globulos distinctum, ad abstergendas

partes inunctas; medullam panis ad detergendum digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

Deinde convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui crucem sine hasta, aquam benedictam cum aspersorio, et librum Ritualement deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum sacculo serico violacei coloris inclusum, illudque caute deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas Olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius et securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanulæ.

Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit:

Ÿ. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaque violacea indutus, ægroto crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis eum aqua benedicta, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens An-

tiphonam: *Aspérge me, Dómine, etc.* Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Deinde piis verbis illum consoletur, et de hujus Sacramenti vi, atque efficacia, si tempus ferat, breviter admoneat: et quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

Póstea dicat:

Ÿ. *Adjutórium nostrum in nómine Dómini.*

R̄. *Qui fecit cœlum et terram.*

Ÿ. *Dóminus vobíscum.*

R̄. *Et cum spírítu tuo.*

Orémus.

**I**ntróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingrèssu, æténa felicitas, divína prospéritas, seréna lætítia, cáritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus dæmonum: adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et bédedic ✚ nostræ conversatióni: sanctífica no-

stræ humilitátis ingrèssum, qui sanctus et qui pius es, et pérmanes cum Patre et Spírítu sancto in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo benedicat ✠ hoc tabernáculum, et omnes habitántes in eo, et det eis Angelum bõnum custódem, et fáciat eos sibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potestátes: erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióne, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur: Qui cum Patre et Spírítu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

**E**xáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, protégat, vísitet, atque deféndat omnes habi-



an-  
cum  
cula

um  
ne-  
cu-  
et  
em,  
si-  
ua:  
oo-  
ní-  
ac  
íre  
itu  
é-

er  
st-  
m  
e-  
i-

Cum Rituale hic expresse statuatur, vulgari sermone fieri posse confessionem generalem, præbere juvat translationem, quæ tamen pro sacra Communionem vel Benedictionem Apostolicam textui latino non substituatur.

*Ik belijd aan den almachtigen God, de heilige Maria altijd Maagd, den heiligen Aartsengel Michael, den heiligen Joannes den Dooper, de heilige Apostelen Petrus en Paulus, alle Heiligen, en U Vader, dat ik zeer gezondigd heb door gedachte, woord en werk: door mijne schuld, door mijne schuld, door mijne grootste schuld. Daarom smee ik de heilige Maria altijd Maagd, den heiligen Aartsengel Michael, den heiligen Joannes den Dooper, de heilige Apostelen Petrus en Paulus, alle Heiligen, en U Vader, voor mij tot den Heer onzen God te bidden.*

Misereatur tui etc. Indulgentiam etc.

In urgenti periculo unctio  
fiat sub hac unica forma:

Per istam sanctam Unctionem, † et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid deliquisti per sensus, visum, auditum, odoratum, gustum et tactum. Amen.

At si id liceat, singuli quinque sensus ungantur, dum pronuntiando hanc generalem formam exprimuntur.

tántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Quæ Orationes, si tempus non patiat, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more facta confessione generali, latino, vel vulgari sermone, Sacerdos dicat: Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.

Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat adstantes, ut pro illo orent, et ubi commodum fuerit, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis, vel alias preces, dum ipse Uctionis Sacramentum administrat. Mox dicat:

In nómine Patris, † et Fílii, † et Spíritus † sancti, exstinguátur in te omnis virtus diáboli per impositionem mánuum nostrárum, et per invocationem ómnium sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hunc modum:

## AD OCULOS.

Per istam sanctam Uctionem, †  
 et suam piissimam misericordiam,  
 indulgeat tibi Dóminus quidquid per  
 visum deliquisti. Amen.

Minister vero, si est in Sacris, vel ipse-  
 met Sacerdos, post quamlibet Uctionem, ter-  
 gat loca inuncta novo globulo bombacii, vel  
 rei similis, eumque in vase mundo reponat,  
 et ad Ecclesiam postea deferat, comburat,  
 cineresque projiciat in sacrarium.

## AD AURES.

Per istam sanctam Uctionem, †  
 et suam piissimam misericordiam, in-  
 dulgeat tibi Dóminus quidquid per  
 auditum deliquisti. Amen.

## AD NARES.

Per istam sanctam Uctionem, †  
 et suam piissimam misericordiam, in-  
 dulgeat tibi Dóminus quidquid per  
 odoratum deliquisti. Amen.

## AD OS, COMPRESSIS LABIIS.

Per istam sanctam Uctionem, † et  
 suam piissimam misericordiam, indul-  
 geat tibi Dóminus quidquid per gustum  
 et locutionem deliquisti. Amen.

Ex Apostolica venia, in viris.

AD PECTUS.

Per istam sanctam Unctiónem, †  
et suam piíssimam misericórdiam, in-  
dúlgeat tibi Dóminus quidquid per  
cogitatiónes et afféctus cordis deli-  
quísti. Amen.

Per istam sanctam Unctiónem, †  
et suam piíssimam misericórdiam, in-  
dúlgeat tibi Dóminus quidquid per ta-  
ctum deliquísti. Amen.

Et adverte, quod Sacerdotibus, ut dictum  
est, manus non inunguntur interius, sed ex-  
terius.

AD PEDES.

Per istam sanctam Unctiónem, †  
et suam piíssimam misericórdiam, in-  
dúlgeat tibi Dóminus quidquid per  
gressum deliquísti. Amen.

AD LUMBOS SIVE RENES.

Per istam sanctam Unctiónem, †  
et suam piíssimam misericórdiam, in-  
dúlgeat tibi Dóminus quidquid per  
lumbórum delectatióem deliquísti.  
Amen.

Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omittitur semper in feminis, et etiam in viris, qui ob infirmitatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum.

℞. Deus meus sperántem in te.

Ÿ. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de sancto. ℞. Et de Sion tuére eum.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis. ℞. A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in eo.

℞. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

Ÿ. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

**D**ómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es: Infir-

mátur quis in vobis? indúcat presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei; cura, quæsumus, Redémptor noster, grátia sancti Spíritus languóres istius infirmi, ejúsque sana vúlnera, et dímítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ restitútus, ad prístina reparétur officia: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. Amen.

O rémus.

Réspice, quæsumus Dómine, fámulum tuum N. in infirmitáte sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castigatióibus emendátus, se tua séntiat medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

## Orémus.

• **D**ómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam múltiplici pietáte custódis: ad invocatióem tui nóminis benígnus assiste; ut fámulum tuum ab ægritúdine liberátum, et sanitáte donátum, délixtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitáte, restítuas. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad moriendum in Domino confirmetur, et ad fugandas dæmonum tentationes roboretur.

Denique aquam benedictam, et crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter adspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

Admoneat etiam domesticos et ministros infirmi, ut si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, ejusque animam Deo commendet: sed si mors immi-



neat, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commendabit.

Quæ autem pertinent ad visitationem, curamque infirmorum, et ad juvandos morientes, ad commendationem animæ, et ad exsequias, infra suis locis præscribuntur. pag. 27.



## RITUS BENEDICTIONIS APOSTOLICÆ

### IN ARTICULO MORTIS

A SACERDOTIBUS AD ID DELEGATIS IMPERTIENDÆ.



Benedictio in articulo mortis cum soleat impertiri post Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, et Extremæ Uctionis illis infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis; impertienda iisdem est, etiam si postea linguæ, ceterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impœnitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: *Pax huic dómui, etc.* ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat aqua benedicta, dicendo Antiphonam: *Aspérget me, etc.*

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit.

Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentiae largitate eam pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

Postea dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (vel ancillæ

tuæ): neque vindíctam sumas de peccátiis ejus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam, et sic deinceps).

R. Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Dómine, exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolationis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem: secundum multitudínem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem tibi vera fides, et spes christiána comméndant. Vísitá eum in salutári tuo, et per Unigéniti

tui passiõnem et mortem, õmniũ ei delictõrum suõrum remissiõnem, et vãniam clemẽter indũlge: ut ejus `nima in hora `xitus sui te jũdicem propitiatũ invẽniat, et in s`anguine ejusdem Filii tui ab omni m`acula ablũta, transire ad vitam mereatur perp`etuat. Per eũdem Christum Dõminum nostrum. R. Amen.

Tum dicto ab uno ex Clericis adstantibus Confiteor, etc. Sacerdos dicat: Misereatur etc. Deinde:

**D**õminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui be`ato Petro Apõstolo suo dedit potestatem ligandi, atque solvendi, per suam piissimam misericordiam recipiat confessiõnem tuam, et restituat tibi stolam primam, quam in Baptismate recepisti: et ego facultate mihi ab apostõlica Sede tribũta, indulgẽtiam plenariam, et remissiõnem õmniũ peccatõrum tibi concedo.

In nõmine Patris, ✠ et Filii, et Spíritus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ repara-  
tiónis mystéria, remíttat tibi omní-  
potens Deus omnes præsentis, et fu-  
túræ vitæ pœnas, paradísi portas  
apériat, et ad gaúdia sempitérna per-  
dúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pa-  
ter, ✝ et Fílius, et Spíritus sanctus.  
Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus,  
ut neque confessionis generalis faciendæ,  
neque præmissarum precum recitandarum  
tempus suppetat, statim Sacerdos Benedi-  
ctionem ei impertiatur.

Deinde sequentes preces quanta poterit  
majori devotione dicat, admoneatque dome-  
sticos, et circumstantes, ut simul orent pro  
moriente. pag. 55.

---

DE VISITATIONE  
ET CURA INFIRMORUM.

---

**P**arochus in primis meminisse debet,  
non postremas esse muneris sui par-  
tes, ægrotantium curam habere. Quare  
cum primum noverit, quempiam ex fidelibus

curæ suæ commissis ægrotare, non exspectabit, ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat: idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit; horteturque parochiales suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in parochia sua ægrotare contigerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

Ad hoc juvabit, præsertim in amplis parochiis, ægrotorum notam seu catalogum habere, ut cujusque statum et conditionem cognoscat, eorumque memoriam facilius retinere, et illis opportune subvenire possit.

Quod si Parochus legitime impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest: id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in parochia sua, aut saltem per laicos homines pios, et christiana caritate præditos.

Ægrotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

Eorum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris caritatem et operam requirunt. Quibus si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per caritatis, vel alterius nominis confraternitatem, si in ea civitate vel loco fuerit, sive

per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

In primis autem spiritualem ægrotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat, atque a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

Accedat autem ad ægrotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum exempla, quæ plurimum valent: quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pœniteat, divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tamquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam, moresque suos melius instituat.

Deinde qua par est prudentia et caritate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurium summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus pœnis, ne medici ultra tertiam vicem ægrotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expiatis fuisse.

Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægroto suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

Ubi vero periculum immineat, Parochus monebit ægotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat, quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum, vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequenter variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, eum ad pœnitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ, tum publicæ ad Deum preces, ad di-



vinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

Sacras imagines Christi Domini crucifixi, beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit Aquæ benedictæ, qua frequenter aspergatur.

Proponet etiam ægrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas breves orationes, et piâs mentis ad Deum excitationes: præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et Salutationem Angelicam, Symbolum fidei, vel passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac cœlestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit, ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro fa-

cultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, ut sacram communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

**S**equentes preces omnes, vel ex parte, prout tempus, et ægrotorum conditio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.

Sacerdôs igitur infirmi cubiculum ingressus primum dicat:

Ÿ. Pax huic dómui.

R̄. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergat Aqua benedicta, dicens Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pœnitentialibus vel Psalmum. Qui hábitat, etc. (pag. 47), cum Glória Patri, in fine. Postea dicat:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie  
eléison. Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de  
sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

V. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et fílius iniquitátis non appónat  
nocére ei.

V. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Dóminus opem ferat illi.

R. Super lectum dolóris ejus.

V. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

**D**eus, cui próprium est miseréri  
semper et párcere: súscipe de-  
precatiónem nostram; ut nos, et hunc

fámulum tuum, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

**D**eus, infirmitátis humánæ singuláre præsidium, auxilií tui super infirmum fámulum tuum osténde virtútem: ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

**C**oncéde hunc fámulum tuum, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Mariæ semper vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, † et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. R̄. Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis etiam opportunitate, et ægrotantium pio desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me,  
\* neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infirmus sum: \* sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: \* sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: \* salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: \* in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: \* lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: \* inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: \* quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, \* Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei: \* convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. R̄. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Sequéntia, etc. facit signum crucis de more super se in fronte, ore, et in pectore, similiter super infirmum, si fuerit masculus, et is ob infirmitatem non potest se signare.

Si autem fuerit femina, dum Sacerdos se signat, illa per semetipsam in locis prædictis se signet, si potest: si vero non potest, alia mulier eam signet: et hoc idem in sequentibus Evangeliiis servetur.

Matth. 8.

**I**n illo témpore: Cum introisset Jesus Caphárnaum, accessit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo

eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Aúdiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israél. Dico autem vobis, quod multi ab oriénte, et occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum: filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres; ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Orémus.

Oratio.

**O**mnípotens sempitérne Deus, salus ætérna credéntium, exaúdi nos pro infirmo fámulo tuo N., pro quo

misericórdiæ tuæ implorámus auxili-  
 lium: ut réddita sibi sanitáte, gra-  
 tiárum tibi in Ecclésia tua réferat  
 actiões. Per Christum Dóminum no-  
 strum. R̄. Amen.

## Psalmus 15.

**C**onsérva me, Dómine, quóniam  
 sperávi in te. \* Dixi Dómino:  
 Deus meus es tu, quóniam bonórum  
 meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, \*  
 mirificávit omnes voluntátes meas  
 in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eó-  
 rum: \* póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum  
 de sanguínibus: \* nec memor ero nó-  
 minum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et  
 cálicis mei: \* tu es, qui restitues  
 hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris:  
 \* étenim hæréditas mea præclára est  
 mihi.



Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: \* ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: \* quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: \* ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: \* nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: \* delectatiónes in dextera tua usque in finem. Glória Patri.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.

R̄. Glória tibi, Dómine.

Marc. 16. c.

**I**n illo témpore: Recumbéntibus undecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem

eórum, et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangelium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejicient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Orémus.

Oratio.

**V**irtútum cœlestium Deus, qui ab humanis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem præcepti tui potestáte depéllis: adesto propítius huic fámulo tuo N., ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 19.

**E**xaudíat te Dóminus in die tribu-  
latiónis: \* prótegat te nomen Dei  
Jacob.

Mittat tibi auxiliú de sancto: \* et  
de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: \* et  
holocaústum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: \*  
et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: \* et in  
nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes  
tuas: \* nunc cognóvi quóniam salvum  
fecit Dóminus Christum suum.

Exaúdiet illum de cælo sancto suo:  
\* in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: \* nos  
autem in nómine Dómini Dei nostri  
invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: \*  
nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: \* et ex-  
aúdi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri.

42 De visitatione et cura infirmorum.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangéllii secúndum Lucam.

℞. Glória tibi, Dómine.

Luc. 4. g.

**I**n illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus: et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit feбри: et dimísit illam. Et contínuo surgens ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes, qui habébant infirmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos.

Orémus.

Oratio.

Dómine, sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui fragilitátem humanæ conditiónis, infúsa virtútis tuæ dignatióne, confírmas, ut salutáribus remédiis pietátis tuæ córpora nostra et mentes vegeténtur, super hunc fámulum tuum propítius inténde: ut

om  
tis  
tát  
stu

**I**

pau

C

san

tuur

M

te c

serv

ánin

Q

\* et

vocá

A

nem

cati

In

ad te

Ne

\* et

omni necessitate corporeae infirmitatis exclusa, gratia in eo pristinae sanitatis perfecte reparetur. Per Christum Dominum nostrum. R̄. Amen.

## Psalmus 85.

**I**nclina Dómine aurem tuam, et exaúdi me: \* quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: \* salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: \* lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis, \* et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratió-nem meam: \* et inténde voci depre-catiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: \* quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: \* et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient et adorábunt coram te, Dómine: \* et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: \* tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia in veritate tua: \* lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo: \* et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: \* et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: \* et non propòsuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et miséricors: \* pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei: \* da impérium tuum púero tuo, et saluum fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant, qui odérunt me, et confundántur: \* quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

R. Glória tibi, Dómine.

Joann. 5.

**I**n illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum exspectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam: et movebátur aqua. Et qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiébat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem

quidam homo ibi, triginta et octo annos habens in infirmitate sua. Hunc cum vidisset Jesus jacentem, et cognovisset quia multum jam tempus haberet, dicit ei: Vis sanus fieri? Respondit ei languidus: Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabatum tuum, et ambula. Et statim sanus factus est homo ille: et sustulit grabatum suum, et ambulabat. Erat autem Sabbatum in die illo. Dicebant ergo Judaei illi, qui sanatus fuerat: Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabatum tuum, et ambula. Interrogaverunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabatum tuum, et ambula? Is autem, qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. Jesus enim declinavit a turba constituta in loco. Postea invenit eum



Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccare, ne deterior tibi aliquid contingat.

Orémus.

Oratio.

**R**éspice, Dómine, fámulum tuum in infirmitate sui corporis laborantem, et animam réfove, quam creásti: ut castigatióibus emendátus, continuo se sentiat tua medicina salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Psalmus 90.

**Q**ui hábitat in adjutório Altíssimi, \* in protectiõe Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: \* Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, \* et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: \* et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: \* non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: \* ab incursu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: \* ad te autem non appropinquabit.

Verúmtamen óculis tuis considerabis: \* et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: \* altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: \* et flagéllum non appropinquabit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: \* ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: \* ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: \* et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: \* prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: \* cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replabo eum: \* et ostendam illi salutare meum.

Glória Patri.

Orémus.

Oratio.

**O**mnípotens, sempitérne Deus, infirmitatem famuli tui propítius respice: atque ad protegendum eum dexteram tuæ majestátis exténde. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi, et dicat:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Mariæ Fílius, mundi salus, et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicat *Ps.* Dóminus vobíscum. R̄. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Inítium sancti Evangéllii secúndum  
Joánnem.

R. Glória tibi, Dómine.

Joann. 1.

**I**n princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joáannes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis po-

testátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. **Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a patre, plenum grátiae, et veritátis.**  
 R̄. Deo grátias.

Postea benedicens infirmum subjungat, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, † et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. R̄. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicantur super eos in numero plurali. Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

## MODUS JUVANDI MORIENTES.

**I**ngravescente morbo, Parochus infirmum frequentius visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet: monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore præsto sit morienti, sumptoque sanctissimo Viatico, et sacra Unctione adhibita, si periculum immineat, statim commendationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire judicaverit, pro conditione personæ.

Ac primo, si ægrotus Indulgentiam legitimam auctoritate concessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque, quid ad eam consequendam agi debeat: præsertim, ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel, vel sæpius invocet.

Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget, eliciat actus fidei, spei, et caritatis, aliarumque virtutum, nempe:

Ut firmiter credat omnes articulos fidei, et quidquid sancta Romana Ecclesia catholica et apostolica credit, et docet.

pr  
tiu  
et  
San  
cup  
illu  
om  
nun  
U  
nib  
aut  
U  
dict  
U  
stian  
toru  
U  
stare  
ribus  
serva  
H  
salte  
M  
mag  
In  
fúnd

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium; et merito ejus sanctissimæ passionis, et per intercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum, se vitam æternam consecuturum.

Ut toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa, qualitercumque contra Dominum Deum, et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis, aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum in poenitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cetero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus mandata servare.

Hortetur præterea, ut eo modo quo potest saltem ex corde ita per intervalla precetur:

Miserére mei, Deus, secundum magnam misericórdiam tuam.

In te, Dómine, sperávi: non confundar in ætérnum.

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum: redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Deus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvándum me festína.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimæ passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María mater grátiae, mater misericórdiae, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assiste.

Omnes sancti Angeli et omnes Sancti intercédite pro me, et mihi succúrrite.

Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.



## ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

**P**rocurator ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vasculum aquæ benedictæ, superpelliceum, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat:

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergat ægrotum, lectum, et circumstantes aqua benedicta, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Postea Salvatoris nostri crucifixi imaginem ægroto osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponat, ut illam adspiciens, salutis suæ spem sumat.

Deinde accensa candela, genibus flexis, cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitet, in hunc modum.

**K**yrie eléison. Christe eléison.  
Kyrie eléison.

Sancta María, ora pro eo.

Omnes sancti Angeli et Archángeli,	
oráte pro eo.	
Sancte Abel,	ora.
Omnis chorus Justórum,	ora.
Sancte Abraham,	ora.
Sancte Joánnes Baptísta,	ora.
Sancte Joseph,	ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophé-	
tæ,	oráte.
Sancte Petre,	ora.
Sancte Paule,	ora.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangeli-	
stæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Lauréti,	ora.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessó-	
res,	oráte.

San

San

Om

San

San

Om

Om

c

Pro

Pro

Pro

Ab

A p

A n

A p

Ab

A p

Per

Per

Per

Per

geli,	Sancte Benedicte,	ora.
	Sancte Francíſce,	ora.
ora.	Omnes sancti Mónachi et Eremítæ,	
ora.		oráte.
ora.	Sancta María Magdaléna,	ora.
ora.	Sancta Lúcia,	ora.
ora.	Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ,	
phé-		oráte.
ráte.	Omnes Sancti et Sanctæ Dei, inter-	
ora.	cédite pro eo.	
ora.	Propítius esto, parce ei, Dómine.	
ora.	Propítius esto, libera eum, Dómine.	
ora.	Propítius esto,	libera.
geli-	Ab ira tua,	libera.
ráte.	A perículo mortis,	libera.
ráte.	A mala morte,	libera.
ráte.	A pœnis inférni,	libera.
ora.	Ab omni malo,	libera.
ora.	A potestáte diaboli,	libera.
ráte.	Per nativitátem tuam,	libera.
ora.	Per crucem et passiónem tuam,	libera.
ora.	Per mortem et sepultúram tuam,	
ora.		libera.
essó-	Per gloriósam resurrecciónem tuam,	
ráte.		libera.

Per admirabilem ascensionem tuam,  
libera.

Per gratiam Spíritus sancti Pará-  
cliti,  
libera.

In die iudicii,  
libera.

Peccatóres, te rogámus audi nos.

Ut ei parcas, te rogámus audi nos.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie  
eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima  
anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Orémus.

**P**roficíscere, ánima christiána, de  
hoc mundo, in nómine Dei Pa-  
tris omnipoténtis, qui te creávit: in  
nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi,  
qui pro te passus est: in nómine Spí-  
ritus sancti, qui in te effúsus est: in  
nómine Angelórum et Archangelórum:  
in nómine Thronórum et Dominatió-  
num: in nómine Principátuum et Po-  
testátum: in nómine Chérubim et Sé-  
raphim: in nómine Patriarchárum et  
Prophetárum: in nómine sanctórum  
Apostolórum et Evangelistárum: in

nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus:

**D**eus miséricors, Deus clemens, Deus qui secúndum multitudínem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N., et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exaúdi. Rénova in eo, piússime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrymárum ejus: et non ha-

béntem fidúciã, nisi in tua miseri-  
córdia, ad tuæ sacraméntum recon-  
ciliatiónis admítte. Per Christum Dó-  
minum nostrum. R. Amen.

**C**omméndo te omnipoténti Deo, ca-  
ríssime frater, et ei, cujus es crea-  
túra, commítto: ut cum humanitátis  
débitum morte interveniénte persól-  
veris, ad auctórem tuum, qui te de  
limo terræ formáverat, revertáris.  
Egrediénti itaque ánimæ tuæ de cór-  
pore, spléndidus Angelórum cœtùs  
occúrrat: judex Apostolórum tibi se-  
nátus advéniat: candidatórum tibi  
Mártyrum triumphátor exércitus ób-  
viet: liliáta rutilántium te Confessó-  
rum turma circúmdet: jubilántium te  
Vírginum chorus excípiat, et beátæ  
quíetis in sinu Patriarchárum te com-  
pléxus adstríngat: mitis, atque festí-  
vus Christi Jesu tibi adspéctus ap-  
páreat, qui te inter assisténtes sibi  
júgiter interésse decérnat. Ignóres  
omne quod horret in ténebris, quod  
stridet in flammis, quod crúciat in

to-  
ta-  
vé-  
co-  
cti-  
De-  
fúg-  
Sic-  
flu-  
pe-  
lén-  
Co-  
om-  
sát-  
dea-  
stu-  
ber-  
qui-  
stít-  
int-  
rén-  
ille-  
pec-  
déz-  
te

torméntis. Cedat tibi tetérrimus Sá-  
tanás cum satellítibus suis: in ad-  
véntu tuo te comitántibus Angelis  
contremíscat, atque in ætérnæ no-  
ctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat  
Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et  
fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.  
Sicut déficit fumus, deficiant: sicut  
fluit cera a fácie ignis, sic péreant  
peccatóres a fácie Dei: et justí epu-  
léntur, et exsúltent in conspéctu Dei.  
Confundántur ígitur et erubéscant  
omnes tartáreæ legiónes, et ministri  
sátanæ iter tuum impedíre non aú-  
deant. Líberet te a cruciátu Chri-  
stus, qui pro te crucifíxus est. Lí-  
beret te ab ætérna morte Christus,  
qui pro te mori dignátus est. Con-  
stítuat te Christus Fílius Dei vivi  
intra paradísi sui semper amóena vi-  
réntia, et inter oves suas te verus  
ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus  
peccátis tuis te absólvat, atque ad  
déteram suam in electórum suórum  
te sorte constítuat. Redemptórem

tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assistens, manifestíssimam beátis óculis adspicias veritátem. Constitútus igitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. R̄. Amen.

## Oratio.

Súscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatióibus. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Hénoc et Elíam de commúni morte mundi. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. R̄. Amen.



Líbera, Dómine, ánimam servi tui,  
sicut liberásti Job de passióibus suis.  
R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui,  
sicut liberásti Isaac de hóstia, et de  
manu patris sui Abrahæ. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui,  
sicut liberásti Lot de Sódomis, et de  
flamma ignis. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui,  
sicut liberásti Móysen de manu Pha-  
raónis regis Ægyptiórum. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui,  
sicut liberásti Daniélem de lacu leó-  
num. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui,  
sicut liberásti tres púeros de camíno  
ignis ardéntis, et de manu regis iní-  
qui. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui,  
sicut liberásti Susánnam de falso crí-  
mine. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui,  
sicut liberásti David de manu regis  
Saul, et de manu Golíæ. R̄. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. R̄. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártirem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congau-dére cœléstibus. R̄. Amen.

Oratio.

**C**ommendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., precamúrque te, Dómine, Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii.

Lic  
et  
neg  
se  
fidé

D

Dón  
seri  
in g  
ei c  
gnu  
cipe  
Arc  
stis  
óbv  
can  
rúsa  
Apó  
lést  
ctus  
esse  
san  
lus,

Rit

Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

## Oratio.

Delicta juventútis, et ignorántias  
ejus, quæsumus, ne memíneris,  
Dómine: sed secúndum magnam mi-  
sericórdiam tuam memor esto illius  
in glória claritátis tuæ. Aperiántur  
ei cœli, collæténtur illi Angeli. In re-  
gnum tuum, Dómine, seryum tuum sú-  
cipe. Suscípiat eum sanctus Míchaël  
Archángelus Dei, qui milítia cœlé-  
stis méruit principátum. Véniant illi  
óbviam sancti Angeli Dei, et perdú-  
cant eum in civitátem cœlestem Je-  
rúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus  
Apóstolus, cui a Deo claves regni cœ-  
léstis tráditæ sunt. Adjuvet eum san-  
ctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit  
esse vas electiónis. Intercédât pro eo  
sanctus Joánnes eléctus Dei Apósto-  
lus, cui reveláta sunt secréta cœlestia.

Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sáculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cœlestis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sácula sæculórum. R̄. Amen.

Si vero diutius laborat anima, poterit legi super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Joann. 17.

**S**ublevátis óculis in cœlum Jesus, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te: sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna: ut cognóscant te, solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam: et nunc clarífica

me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui, priúsqvam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo: tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere quia a te exívi, et crediderunt quia tu me misísti. Ego pro eis rogo: Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi: quia tui sunt: et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificátus sum in eis: et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi: ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi: et nemo ex eis périit, nisi filius perditionis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te

vénio: et hæc loquor in mundo, ut hábeant gaúdiúm meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritaté. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum: ut sint et ipsi sanctificáti in veritaté. Non pro eis autem rogo tantum, sed et pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me: ut sint consummáti in unum: et cognóscat mundus, quia tu me misí-

sti  
lex  
ut  
ut  
de  
co  
mu  
te  
tu  
me  
léc  
et  
Pá



tor  
in  
eju  
tra  
Je  
su  
hó  
mi  
et

sti, et dilexisti eos, sicut et me dilexisti. Pater, quos dedisti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum: ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi: quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater juste, mundus te non cognovit: ego autem te cognovi, et hi cognoverunt, quia tu me misisti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum faciam: ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Joannem. Joann. 18.

**I**n illo tempore: Egressus est Jesus cum discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit ipse, et discipuli ejus. Sciebat autem et Judas, qui tradebat eum, locum: quia frequenter Jesus convenerat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepisset cohortem, et a pontificibus et pharisæis ministros, venit illuc cum laternis, et facibus, et armis. Jesus itaque

sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis: Quem quæritis? Respondérunt ei: Jesum Nazarénium. Dicit eis Jesus: Ego sum. Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiérunt retrórsim, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: Quem quæritis? Illi autem dixérunt: Jesum Nazarénium. Respóndit Jesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me quæritis, sínite hos abíre. Ut implerétur sermo, quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percússit pontíficis servum: et abs-cídit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo, et tribúnus, et ministri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum

ad  
Cá  
Er  
déd  
hón  
bá  
áli  
er  
Je  
ter  
er  
po  
dú  
cí  
se  
N  
m  
et  
er  
se  
d  
R  
er  
in  
n



ad Annam primum; erat enim socer Cáiphæ, qui erat pón.tifex anni illius. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judæis: Quia expedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis, Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ: et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: Numquid et tu ex discípulis es hóminis istius? Dicit ille: Non sum. Stabant autem servi, et minístri ad prunas: quia frigus erat, et calefaciébant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefaciens se. Pón.tifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: Ego palam locútus sum mundo: ego semper dócui in synagóga, et in templo, quo omnes Judæi convéniunt: et in occulto

locútus sum nihil. Quid me intérogas? intéroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt quæ díxerim ego. Hæc autem cum dixisset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: Sic respóndes pontífici? Respóndit ei Jesus: Si male locútus sum, testimoniúm pérhibe de malo: si autem bene, quid me cædis? Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: Numquid et tu ex discíplis ejus es? Negávit ille, et dixit: Non sum. Dicit ei unus ex servis pontíficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et

dixi  
vére  
et c  
lefá  
Dix  
vos  
dic  
No  
Ut  
sig  
Int  
lát  
Tu  
Jes  
áli  
Pil  
ge  
mi  
Re  
si  
mi  
no  
re  
íta  
Re

dixit: Quam accusatiónem affértis ad-  
vérsus hóminem hunc? Respondérunt,  
et dixerunt ei: Si non esset hic ma-  
lefáctor, non tibi tradidissémus eum.  
Dixit ergo eis Pilátus: Accípite eum  
vos, et secúndum legem vestram ju-  
dicáte eum. Dixerunt ergo ei Judæi:  
Nobis non licet interfícere quemquam.  
Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit,  
signíficans qua morte esset moritúrus.  
Introívit ergo íterum in prætórium Pi-  
látus, et vocávit Jesum, et dixit ei:  
Tu es rex Judæórum? Respóndit  
Jesus: A temetípso hoc dicis, an  
álii dixerunt tibi de me? Respóndit  
Pilátus: Numquid ego Judæus sum?  
gens tua, et pontífices tradidérunt te  
mihi: quid fecísti? Respóndit Jesus:  
Regnum meum non est de hoc mundo:  
si ex hoc mundo esset regnum meum,  
minístri mei útique decertárent, ut  
non tráderer Judæis: nunc autem  
regnum meum non est hinc. Dixit  
ítaque ei Pilátus: Ergo rex es tu?  
Respóndit Jesus: Tu dicis, quia rex

sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam. Dicit ei Pilátus: Quid est véritas? Et cum hoc dixisset, íterum exívit ad Judæos, et dicit eis: Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis regem Judæórum? Clamavérunt ergo rursus omnes, dicéntes: Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposué-runt cápiti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave rex Judæórum: et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis: Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúream vesti-

mén  
Cur  
et n  
cifi  
tus  
ego  
Res  
hab  
mo  
erg  
ner  
pra  
Un  
nor  
Mi  
tes  
tes  
sp  
ter  
da  
me  
ha  
di  
ba  
es

méntum.) Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidissent eum pontífices, et minístri, clamábant, dicéntes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilátus: Accípite eum vos, et crucifigite: ego enim non invénio in eo causam. Respondérunt ei Judæi: Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cum ergo audisset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingressus est prætóríum íterum: et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: Mihi non lóqueris? nescis, quia potestátem hábeo crucifigere te, et potestátem hábeo dimíttre te? Respóndit Jesus: Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea qui me trádedit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimíttre eum. Judæi autem clamábant dicéntes: Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris: omnis enim qui

se regem facit, contradícit Cæsari. Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum: et sedit pro tribunáli, in loco, qui dicitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis: Ecce rex vester. Illi autem clamábant: Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilátus: Regem vestrum crucifigam? Respondérunt pontífices: Non habemus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixerunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et título Pilátus: et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo título multi Judæórum legérunt: quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus:

et  
latí  
fice  
Juc  
súr  
Qu  
cu  
ves  
pa  
túr  
súr  
Di  
dá  
cu  
dic  
sib  
so  
ru  
Je  
ej  
da  
tr  
di  
eo  
pu

et erat scriptum hebræice, græce et latine. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum: Noli scríbere, Rex Judæórum: sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus: Quod scripsi, scripsi. Míletes ergo cum crucifixissent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes, unicuíque míliti partem) et túnica. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ívicem: Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi: et in vestem meam misérunt sortem. Et míletes quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce filius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa

hora accépit eam discípus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergo erat pósito acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judæi ergo, (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora Sábbato, (erat enim magnus dies ille Sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit: ut

et  
hæ  
con  
Sci  
tra  
vit  
(ec  
cú  
ru  
mí  
co  
mu  
pr  
et  
pé  
ru  
ut  
au  
tu  
in  
Ib  
ru  
pe  
  
si  
m



et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et iterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt. Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa, (eo quod esset discípulus Jesu, occultus autem propter metum Judæórum) ut tólleret corpus Jesu. Et permisit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus: et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Oratio ad Dominum Jesum Christum de singulis articulis passionis ejus, dicenda a moriente, vel ab alio pro eo.

Ÿ. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

R̄. Quia per sanctam crucem tuam redemísti mundum.

**D**eus, qui pro redemptione mundi voluísti nasci, circumcídí, a Judæis reprobári, a Juda tradítore ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ínnocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti, et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affígi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et láncea vulnerári: tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, quas ego indígnus récolo, et per sanctam crucem et mortem tuam, libera me (vel, si alius dicit pro eo, libera fámulum tuum N.) a pœnis inférni, et perdúcere dignéris, quo perduxísti latrónem tecum crucifíxum.

Qui cum Patre et Spíritu sancto vi-  
vis et regnas in sæcula sæculórum.  
Amen.

Dici præterea possunt sequentes Psalmi.

Psalmus 117.

**C**onfitémini Dómino quóniam bo-  
nus: \* quóniam in sæculum mi-  
sericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus:  
\* quóniam in sæculum misericórdia  
ejus.

Dicat nunc domus Aaron: \* quón-  
iam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum:  
\* quóniam in sæculum misericórdia  
ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum:  
\* et exaudivit me in latitúdine Dó-  
minus.

Dóminus mihi adjútor: \* non ti-  
mébo quid fáciat mihi homò.

Dóminus mihi adjútor: \* et ego  
despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, \*  
quam confídere in hómine.

Bonum est sperare in Dómino, \*  
quam sperare in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: \* et  
in nómine Dómini quia ultus sum  
in eos.

Circumdántes circumdedérunt me:  
\* et in nómine Dómini quia ultus  
sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et  
exarsérunt sicut ignis in spinis: \* et  
in nómine Dómini quia ultus sum  
in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem:  
\* et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dó-  
minus: \* et factus est mihi in sa-  
lútem.

Vox exsultatiónis, et salútis \* in  
tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem:  
déterta Dómini exaltávit me, \* déx-  
tera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: \* et nar-  
rábo ópera Dómini.

Castigans castigavit me Dóminus:  
\* et morti non trádedit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, in-  
gréssus in eas confitébor Dómino: \*  
hæc porta Dómini, justi intrábunt  
in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti  
me: \* et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædi-  
ficántes: \* hic factus est in caput  
ánguli.

A Dómino factum est istud: \* et  
est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus:  
\* exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dó-  
mine bene prosperáre: \* benedíctus  
qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dó-  
mini: \* Deus Dóminus, et illúxit  
nobis.

Constitúite diem solémnem in con-  
dénsis, \* usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor  
tibi: \* Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: \* et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: \* quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: \* qui ambulánt in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: \* in toto corde exquírunť eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, \* in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti \* mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, \* ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, \* cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directi óne cordis: \* in eo quod dídici júdicia jústítie tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: \* non me derelínquas usquequáque.

In quo cõrrigit adolescẽntior viam suam? \* in custodiẽdo sermõnes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: \* ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: \* ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: \* doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, \* pronuntiávi ómnia júdicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, \* sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: \* et considerábo vias tuas.

In justificatió nibus tuis meditábor: \* non oblivíscar sermõnes tuos.

Glória Patri.

Retribue servo tuo, vivífica me: \* et custódiam sermõnes tuos.

Revéla óculos meos: \* et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: \* non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima meá desideráre  
justificatiónes tuas, \* in omni tē-  
pore.

Increpásti supérbos: \* maledícti  
qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et con-  
témptum: \* quia testimónia tua ex-  
quisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et ad-  
vérsus me loquebántur: \* servus  
autem tuus exercebátur in justifica-  
tiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio  
mea est: \* et consílium meum justi-  
ficatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: \*  
vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti  
me: \* doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ín-  
strue me: \* et exercébor in mira-  
bílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio:  
\* confírma me in verbis tuis.

V  
de l  
V  
non  
A  
noli  
V  
\* cu  
G  
Th  
cum  
in ag  
D  
ste  
F  
**I**  
tión  
mo  
dor  
cur  
mu  
que  
sim



erare  
tém- Viam iniquitátis ámove a me: \* et  
de lege tua miserere mei.

edícti Viam veritátis elégi: \* júdicia tua  
non sum oblítus.

con- Adhæsi testimóniis tuis Dómine: \*  
a ex- noli me confúndere.

t ad- Viam mandatórum tuórum cucúrri,  
ervus \* cum dilatásti cor meum.

ífica- Glória Patri.

Tres piæ et utiles morientibus Orationes  
cum tribus Pater noster, et tribus Ave María,  
in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur: Kyrie eléison. Chri-  
ste eléison. Kyrie eléison.

ustí- Pater noster. Ave María.

Oratio.

ea: \* **D**ómine Jesu Christe, per tuam  
uum. sanctíssimam agoníam, et ora-  
dísti tíonem, qua orásti pro nobis in  
uas. monte Olivéti, quando factus est su-  
ín- dor tuus sicut guttæ sánguini de-  
nira- curréntis in terram: óbsecro te, ut  
edio: multitudínem sudóris tui sanguínei,  
quem præ timóris angústia copiosís-  
sime pro nobis effudísti, offérre et

osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitudínem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústis, quas pro peccátiis suis se timet meruísse. Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sœcula sœculórum. R̄. Amen.

Secundo dicitur: Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Ave María.

Oratio.

**D**ómine Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdiines passiónum, et pœnárum tuárum, quas pro nobis míseris peccatóribus sustinuísti in cruce, máxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua egréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis ab ómnibus pœ-

nis et passiõibus, quas pro peccãtis suis se timet meruisse: Qui cum Patre et Spõritu sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculõrum. R. Amen.

Tertio dicitur: Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Ave Mariã.

Oratio.

**D**ómine Jesu Christe, qui per os Prophætæ dixisti: In caritatẽ perpétua diléxi te, ídeo attráxi te míserans; óbsecro te, ut eãndem caritatẽ tuam, quæ te de cœlis in terram ad tolerãdas ómnium passiõnum tuãrum amaritúdines attráxit, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fãmuli tui N., et libera eum ab ómnibus passiõibus et pœnis, quas pro peccãtis suis timet se meruisse. Et salva ánimam ejus in hac hora éxitus sui. Aperi ei jánuam vitæ, et fac eum gaudere cum Sanctis tuis in glória ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe, qui redemísti nos pretiosíssimo sãn-

guine tuo, miserere animæ hujus famuli tui, ut eam introducere digneris ad semper viréntia et amœna loca paradisi, ut vivat tibi amore indivisibili, qui a te, et ab electis tuis numquam separari potest. Qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculorum.

R. Amen.

## IN EXPIRATIONE.

**C**um vero tempus expirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus, vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: **JESU, JESU, JESU.** Quod et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat.

In manus tuas, Dómine, commendo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María,

ora pro me. María mater grátiae, mater misericórdiae, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Tunc ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana parochialis Ecclesiae aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis existentibus, instantem mortem exspirantis ægroti, ut pro eo Deum rogare possint.

Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc:

R̄. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini, \* Suscipiéntes ánimam ejus, \* Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

V̄. Suscípiat te Christus qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

R̄. Suscipiéntes ánimam ejus, \* Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

V̄. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. \* Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R̄. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

R̄. Et lux perpétua lúceat ei.

Ÿ. A porta ínferi.

R̄. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Ÿ. Requíescat in pace.

R̄. Amen.

Ÿ. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

### Orémus.

**T**ibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N., ut defúctus sáeculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humanæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Interim detur campana signum transitus defuncti pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur. Deinde corpus de more honeste compositum, loco

dece  
sup  
aut  
com  
bene  
adsu  
pro



ter  
seq  
mys  
fide  
Par  
usu  
des  
def  
pie  
qua  
vid

decenti cum lumine collocetur: ac parva crux super pectus inter manus defuncti ponatur, aut ubi crux desit, manus in modum crucis componantur, interdumque aspergatur aqua benedicta, et interim, donec efferatur, qui adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.



## DE EXSEQUIIS.

**S**acras cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, et summorum Pontificum institutis sanctâ mater Ecclesia catholica in filiorum suorum exsequiis uti solet, tamquam vera religionis mysteria, christianæque pietatis signa, et fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

His itaque præstandis, qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad quæstum ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa, præsentem corpore defuncti, pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis præsentem corpore celebrari poterit; dum tamen conventualis Missa, et Officia divina non impediuntur, magnaue diei celebritas non obstat.

Caveant omnino Parochi, aliique Sacerdotes, ne sepulturæ, vel exsequiarum, seu anniversarii mortuorum officii causa quidquam paciscantur, aut tamquam pretium exigant; sed iis eleemosynis contenti sint, quæ aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia, aut alia Altaris ornamenta, ad ornatum feretri, vel tumbæ adhibeantur.

Cum autem antiquissimi ritus ecclesiastici sit, cereos accensos in exsequiis et funeribus deferre, caveant item, ne ejusmodi ritus omitatur, ac ne quid avare, aut indigne in eo committatur.

Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepelian-



tur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cœmeteriis, retineatur; et ubi fieri potest, restituatur: at vero cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia, humi tantum detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

Sepulchra Sacerdotum, et Clericorum cujuscumque Ordinis, ubi fieri potest, a sepulchris laicorum separata sint, ac decentiori loco sita; atque ita, ubi commodum fuerit, ut alia pro Sacerdotibus, alia pro inferioris Ordinis Ecclesiæ ministris parata sint.

Sacerdos, aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus, vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive, tum desuper sacro vestitu sacerdotali, vel clericali, quem Ordinis sui ratio deposcit, indui debet.

Sacerdos quidem super talarem vestem, amictu, alba, cingulo, manipulo, stola et cassula, seu planeta violacea sit indutus.

Diaconus vero induatur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextera annectatur, et dalmatica violacea.

Subdiaconus autem amictu, alba, cingulo, manipulo et tunicella.

Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici superpelliceo supra vestem talarem ornari debent, singuli prædicti cum tonsura, ac birretis suis.

Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ traditum ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat, nisi de licentia Ordinarii.

Laici cadaver, quolibet generis, aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versus Altare majus; vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum Altaria: quod etiam pro situ et loco fiat in sepulchro. Presbyteri vero habeant caput versus Altare.

Ceterum nemo christianus in communionem fidelium defunctus, extra Ecclesiam, aut Cœmeterium rite benedictum sepeliri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur; et interim semper crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quievisse.

QUIBUS NON LICET DARE ECCLESIASTICAM  
SEPULTURAM.

**I**gnorare non debet Parochus, qui ab ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta unquam admittat.

Negatur igitur ecclesiastica sepultura paganis, Judæis, et omnibus infidelibus; hæreticis, et eorum fautoribus; apostatis a christiana fide; schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione; interdictis nominatim, et iis, qui sunt in loco interdicto, eo durante.

Seipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam (non tamen si ex insania id accidat), nisi ante mortem dederint signa pœnitentiæ.

Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint pœnitentiæ signa.

Manifestis, et publicis peccatoribus, qui sine pœnitentia perierunt.

Iis de quibus publice constat, quod semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis, et Communionis in Pascha, et absque ullo signo contritionis obierunt.

Infantibus mortuis absque Baptismo.

Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

## EXSEQUIARUM ORDO.



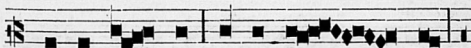
onstituto tempore, quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii, qui funeri interesse debent, et in parochialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine convenient; ac datis certis campanæ signis, eo modo et ritu, quo in eo loco fieri solet, Parochus indutus superpelliceo et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, clerico præferente crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei, et accenduntur intorticia. Mox ordinatur Processio, præcedentibus laicorum confraternitatibus, si adsint; tum sequitur Clerus regularis, et sæcularis per ordinem; binique procedunt, prælata cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

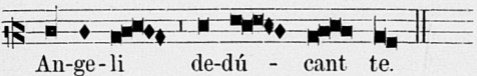
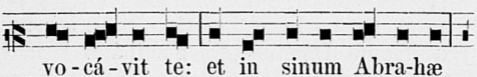
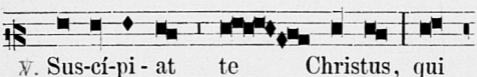
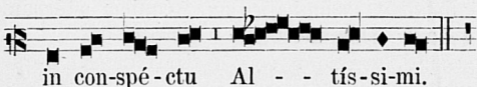
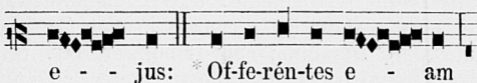
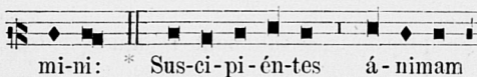
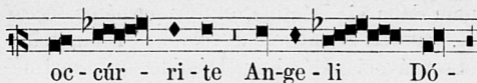
Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit aqua benedicta, mox dicit Antiphonam: **Si iniquitates.** cum Psalmo **De profundis clamavi,** etc. In fine **Réquiem ætér-**

nam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. Repetit Antiphonam totam: Si iniquitates observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébít? Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiphonam: **Exsultábunt Dómino.** et cantores inchoant Psalm. **Miserére, etc.** Clero alternatim prosequente: ac si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi Graduales, **Ad Dóminum cum tribulárer, etc.** vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur: **Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, etc.** qui Psalmi devote, distincte, graviori voce recitari debent usque ad Ecclesiam.

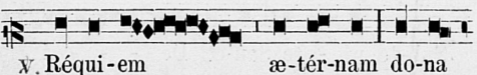
Ad ingressum Ecclesiæ repetitur Antiphona: **Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.** Deinde Ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet:

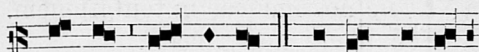
Modus 4. *Mi-la.*



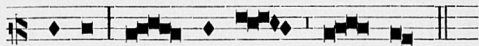


Suscipiéntes. ut supra.





e - i, Dó - mi - ne. R. Et lux per - pé -



tu - a lú - ce - at e - i.

Offeréntes. ut supra.

Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus Altare majus; si vero fuerit Sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare; et cereis accensis circa corpus; statim, nisi quid impediatur, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolute Invitatorium:

Regem, cui ómnia vivunt: Veníte, adorémus; et repetitur a Clero: Regem, cui ómnia vivunt: Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exsultémus, etc. et duplicantur Antiphonæ.

Ad finem Officii post Antiphonam Cantici Benedíctus, etc. Ego sum resurréctio, etc. dicitur Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

V. Requíescat in pace. R. Amen.

V. Dómine, exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad té véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

**A**bsólve, quáesumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectionis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

Finita Missa, Sacerdos, deposita casula, seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris: et Subdiaconus accipit crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput



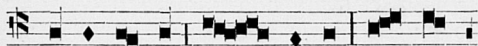
defuncti cum cruce, medius inter duos acolythos seu ceroferarios cum candelabris et candelis accensis: et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri: tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra crucem ad pedes defuncti, retro adstantibus ei a sinistris duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase aquæ benedictæ et aspersorio, et acolytho, seu Clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem:

**N**on intres in iudicium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remissio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicatio fidei christiánæ comméndat: sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere iudicium ultiónis, qui dum viveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis: qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

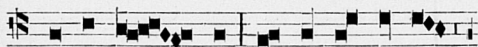
R. Amen.

Deinde cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium:

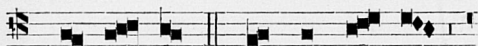
Modus 2. *Re-fa.*



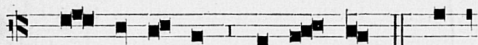
Lí-be-ra me, Dó - mi-ne, de mor-



te æ-tér - na in di - e il - la



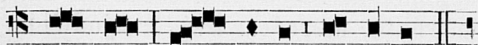
tre - mén-da: \* Quan-do cœ - li



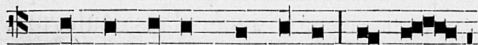
mo - vén-di sunt et ter - ra: \* Dum



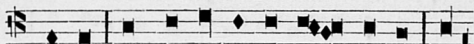
vé - - - ne-ris ju-di - cá - - -



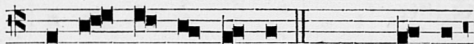
- - re sæ - cu-lum per i-gnem.



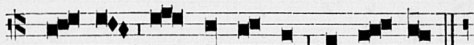
χ. Tremens factus sum e-go, et tí - -



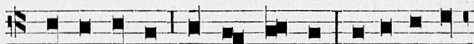
me - o, dum discús-si - o vé - ne - rit, at-



que ven - tú - ra i - ra. Repet. Quando



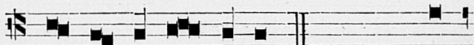
coe - li mo - vén - di sunt et ter - ra.



∇. Di - es il - la, di - es i - ræ, ca - la - mi - tá -



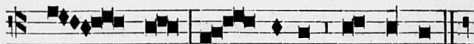
tis, et mi - sé - ri - æ, di - es ma - gna



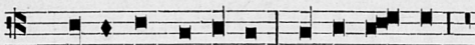
et a - má - ra val - de. Repetitur: Dum



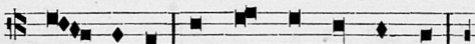
vé - - - ne - ris ju - di - cá - -



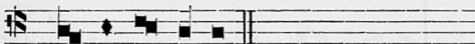
- - - re sæ - cu - lum per i - gnem.



Ÿ. Ré-qui-em æ-tér-nam do-na e - is,

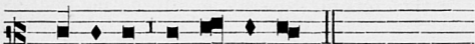


Dó - mi - ne : et lux per - pé - tu - a



lú - ce - at e - is. Repetitur: Líbera me,  
Dómine. usque ad Ÿ. Tremens.

Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, acolytho et Diacono ministrante, accipit incensum de návicula, et ponit in thuribulum; et finito Responsorio, cantor cum primo Choro dicit:



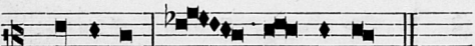
Ky-ri - e e - lé - i - son.

Et secundus Chorus respondet:



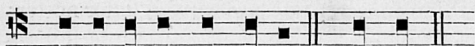
Chri - ste e - lé - i - son.

Deinde omnes simul dicunt:



Ky-ri - e e - lé - i - son.

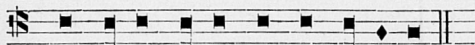




✠. Re-qui-é-scat in pa-ce. R. A-men.



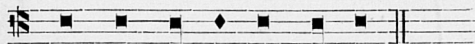
✠. Dómine, exaú-di o-ra-ti-ónem meam.



R. Et clamor me-us ad te vé-ni-at.



✠. Dó-mi-nus vo-bis-cum.



R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Orémus.

Oratio.

**D**eus, cui próprium est miseréri  
semper, et párcere: te súpplices  
exorámus pro ánima fámuli tui N.,  
quam hódie de hoc sáculo migráre  
jussísti, ut non tradas eam in manus  
inimíci, neque obliviscáris in finem,  
sed júbeas eam a sanctis Angelis  
súscipi, et ad pátriam paradísi per-  
dúci: ut quia in te sperávit, et cré-

didit, non pœnas inférni sustíneat, sed  
gaúdia ætérna possídeat. Per Chri-  
stum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione  
dicatur:

pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis,  
quam, etc.

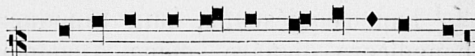
Finita Oratione, cõrpus defertur ad se-  
pulchrum, si tunc deferendum sit: et dum  
portatur, Clerici cantant Antiphonam:

Modus 8.

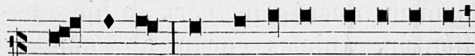
*Sol-ut.*



In pa-ra-dísum dedúcant te An - ge - li:



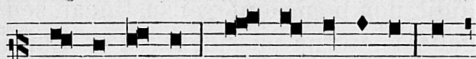
in tu - o ad - vén - tu sus - cí - pi - ant te



Már - ty - res, et per - dú - cant te in ci - vi -



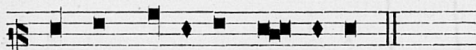
tá - tem san - ctam Je - rú - sa - lem. Cho - rus



. An - ge - ló - rum te sus - cí - pi - at, et



cum Lá - za - ro quon - dam paú - pe - re æ -



tér - nam há - be - as ré - qui - em.

Cum autem pervenerit ad sepulchrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem.

### Orémus.

**D**eus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscent, hunc túmulum benedícere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem: et quorum, quarúmque córpora hic sepe - liúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.





, et



æ-



m, si  
edicit,

fidé-  
ulum  
elum  
: et  
epe-  
ibus  
n te  
fine  
pum

Sacerdos, postquam corpus in sepulcrum fuerit inlatum, illud aspergit aqua benedicta dicens: Hódie sit in pace locus tuus et habitatio tua in Sancta Sion. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

*(Deinde incenset corpus defuncti, et tumulum; ut hic in Rit. Rom.)*

Sumpta deinde sancta cruce, loculum trina consignatione signans dicit: Signo corpus hoc signáculo sanctæ † crucis, ut in die iudicii resúrgat †, et vitam ætérnam † possídeat. Per J. Ch. D. N. R̄. Amen.

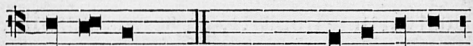
Trina immissione aliquantulæ terræ loculum vel corpus tegendo, dicit sacerdos: De terra plasmásti eum, ósibus et nervis compegísti eum Dómine: resúscita eum in novíssimo die. Per J. Ch. D. N. R̄. Amen. Deinde dicit Ego sum etc. ut in Rituali Romano.

Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et tumulum.

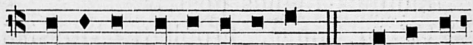
Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, omissa Respons.: **In paradísium**, etc. et benedictione sepulchri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, ut infra: quod numquam omittitur; et intonet Antiphonam.

Antiphona.

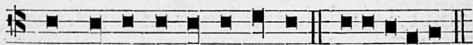
*Ton. II.*



E - go sum. Cant. Zach. 1. Be - ne - díctus



Dó - mi - nus De - us Is - ra - òl. 2. Et e - ré -



xit cornu sa - lú - tis no - bis. U e a e i.

**B**enedíctus Dóminus Deus Israël: \*  
quia visitávit, et fecit redem-  
ptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis, \* in  
domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum,  
\* qui a sǎeculo sunt, prophetárum  
ejus:

Salútem ex inimícis nostris, \* et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: \* et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, \* datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, \* serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso, \* ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: \* præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: \* in remissionem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: \* in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: \* ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Et repetitur Antiphona.

E-go sum re-sur-ré-cti-o et vi-  
 ta, qui cre-dit in me, é - ti-am si  
 mórtu-us fú - e - rit, vi-vet: et o-mnis  
 qui vi-vit, et cre-dit in me, non mo-  
 ri - é - tur in æ - té-rnum.

Postea Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie  
 eléison. Pater noster. Interim corpus  
 aspergit.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatió-nem.

R̄. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. A porta ínferi.

R̄. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Ÿ. Requíescat in pace.

R̄. Amen.

Ÿ. Dómine, exaúdi oratióem meam.

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Fac, quæsumus Dómine, hanc cum servo tuo defúncto (vel fámula tua defúncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (vel quæ) tuam in votis ténuít voluntátem: ut sicut hic eum (vel eam) vera fides junxit fidélium turmis; ita illic eum (vel eam) tua miserátio sóciét angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Ÿ. Réquiem ætérrnam dona ei, Dómine.

R̄. Et lux perpétua lúceat ei.

Ÿ. Requíescat in pace. R̄. Amen.

Ÿ. Anima ejus, et ánimæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requíescant in pace.

R̄. Amen.

Deinde a sepultura in Ecclesiam, vel in sacristiam revertentes, dicant sine cantu Antiphonam: Si iniquitátes, cum Psalmo:

## Psalmus 129.

De profundis clamávi ad te, Dómine: \* Dómine, exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, \* in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: \* Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: \* et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: \* sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, \* speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia; \* et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, \* ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam etc.

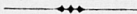
Si vero ob rationabilem causam, videlicet ob temporis angustiam, vel aliorum funerum instantem necessitatem, prædictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, et Laudibus dici non potest: deposito in Ecclesia

feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invitatorio: Regem, cui ómnia vivunt, \* Veníte, adorémus.

Et postea omnia alia dicantur, quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Mortuorum et Missam.

Quod si etiam ea fuerit temporis angustia, vel alia urgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, aliæ prædictæ preces et suffragia numquam omitantur.

Missa vero, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsentem corpore, non omittatur, nisi obstet magna diei solemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat: et post Missam fiat, ut supra.



IN EX

ET



tuor

et A

Noe

dibu

pon

vial

con

fera

aco

bul

et s

cum

ibi

me

sur

sor

ste



DE OFFICIO FACIENDO  
IN EXSEQUIIS ABSENTE CORPORE DEFUNCTI

ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO  
ET ANNIVERSARIO.



**S**i faciendæ sint Exsequiæ absente corpore, eo die, quo bene visum fuerit, in Ecclesia dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum cruce, et Clero, et duobus ceterariis cum luminaribus accensis, et duobus acolythis, uno cum navicula olei et thuribulo, et altero cum vasculo aquæ benedictæ et aspersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur **R. Libera me, Dómine, etc.** Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Postea dicitur: **Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison.** Sacerdos dicit: **Pater noster,** et dum secreto dicitur, accipit asper-

118 Exseq. faciendæ absente corp. Def.

sorium, circuit tumbam aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit:

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R̄. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. A porta ínferi.

R̄. Erue, Dómine, ánimam ejus.

Ÿ. Requíescat in pace.

R̄. Amen.

Ÿ. Dómine, exaúdi oratióem meam.

R̄. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (vel defúncta) sáculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis húmana conversatióem comísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Vel dicatur Oratio, quæ dicta est in Missa, vel alia conveniens.

Ÿ. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

R̄. Et lux perpétua lúceat ei.

Ÿ. Requiéscat in pace.

R̄. Amen.

Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et Versus dicantur in plurali numero: sí fuerit mulier, in genere feminino: si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quam sæcularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

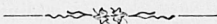
---

## DE EXSEQUIIS PARVULORUM.

**I**n primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis Cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulchris; sed ut pro illis in parochialibus Ecclesiis, et illarum Cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab

aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui ante annos discretionis obierunt.

In funere parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ; quod si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.



## ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

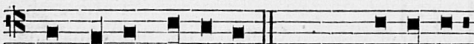


um igitur infans vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente cruce, quæ sine hasta deferitur, accedunt ad domum defuncti cum Clerico aspersorium deferente.

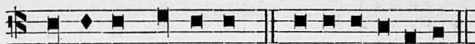
Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit:

1. Antiphona.

*Ton. II.*



Sit nomen Dó-mi-ni. Ps. 112. Laudá-te



pú - e - ri Dó - mi - num. E u o u a e.

Psalmus 112.

**L**audáte, púeri, Dóminum, \* lau-  
dáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, \*  
ex hoc nunc, et usque in sáeculum.

A solis ortu usque ad occásum, \*  
laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dó-  
minus, \* et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster,  
qui in altis hábitat, \* et humília ré-  
spicit in cælo, et in terra?

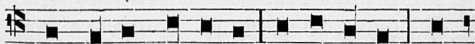
Súscitans a terra ínopem, \* et de  
stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus,  
\* cum princípibus pópuli sui.

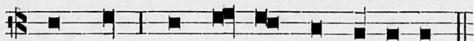
Qui habitáre facit stérilem in do-  
mo, \* matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

1. Antiphona.



Sit nomen Dómi - ni be - ne - díctum, ex



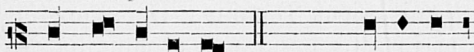
hoc nunc, et us-que in sæ-cu-lum.

Dum portatur ad Ecclesiam, dicatur Psalm. Beáti immaculáti, etc. (pag. 84); et si tempus superest, dici potest Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. (pag. 125) cum aliis duobus sequentibus, et in fine Glória Patri, etc.

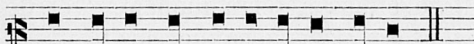
Cum autem pervenerit ad Ecclesiam, dicatur:

2. Antiphona.

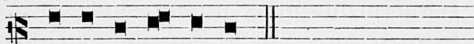
*Ton. VI.*



Hic ac-cí-pi-et. Ps. 23. Dó-mi-ni



est ter-ra et ple-ni-tú-do e-jus.



E u o u a e.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus:  
\* orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum :  
\* et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini?  
\* aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde,  
\* qui non accépit in vano ánimam  
suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dó-  
mino: \* et misericórdiam a Deo sa-  
lutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum,  
\* quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras,  
et elevámini portæ æternáles: \* et  
introíbit rex glóriæ.

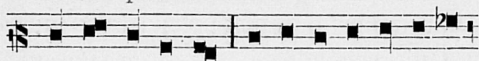
Quis est iste rex glóriæ? \* Dómi-  
nus fortis et potens: Dóminus potens  
in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras,  
et elevámini portæ æternáles: \* et  
introíbit rex glóriæ.

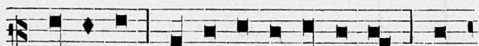
Quis est iste rex glóriæ? \* Dómi-  
nus virtútum, ipse est rex glóriæ.

Glória Patri.

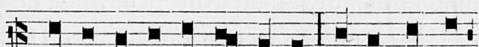
## 2. Antiphona.



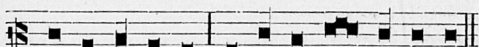
Hic ac - cí - pi - et be - ne - di - cti - ónem a



Dó - mi - no , et mi - se - ri - cór - di - am a



De - o sa - lu - tá - ri su - o : qui - a hæc est



ge - ne - rá - ti - o quærén - ti - um Dóminum.

Postea dicitur:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie  
eléison. Pater noster. secreto. Interim  
corpus aspergit.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R̄. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Me autem propter innocéntiam  
suscepísti.

R̄. Et confirmásti me in conspéctu  
tuo in ætérnum.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.



## Orémus.

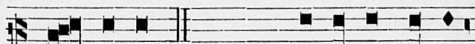
**O**mnípotens et mitíssime Deus, qui  
 ómnibus párvulis renátis fonte  
 Baptísmatis, dum migrant a sáeculo,  
 sine ullis eórum méritis, vitam íllico  
 largíris ætérnam, sicut ánimæ hujus  
 párvuli hódie crédimus te fecísse:  
 fac nos, quáesumus Dómine, per in-  
 tercessiónem beátæ Mariæ semper  
 Vírginis, et ómnium Sanctórum tu-  
 órum, hic purificátis tibi méntibus  
 famulári, et in paradíso cum beátis  
 párvulis perénniter sociári. Per Chri-  
 stum Dóminum nostrum.

R̄. Amen.

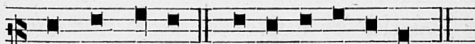
Dum portatur ad tumulum, et etiamsi  
 tunc non portetur, dicitur

3. Antiphona.

*Ton. IV. Fin. 1.*



Jú - ve - nes. Ps. 148. Lau - dá - te Dó - mi -



num de cœ - lis. E u o u a e.

## Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœlis: \* lau-  
dáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus:  
\* laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: \* lau-  
dáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: \* et  
aquæ omnes, quæ super cœlos sunt,  
laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: \*  
ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sœ-  
culum-sæculi: \* præcéptum pósuit,  
et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, \* dra-  
cónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus  
procellárum: \* quæ faciunt verbum  
ejus:

Montes, et omnes colles: \* ligna  
fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: \* ser-  
péntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli: \*  
príncipes, et omnes júdices terræ.

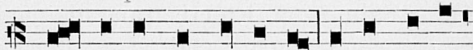
Júvenes, et vírgines: senes cum  
junióribus laudent nomen Dómini: \*  
quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et ter-  
ram: \* et exaltávit cornu pópuli sui.

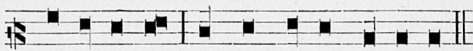
Hymnus ómnibus sanctis ejus: \*  
filiis Israël, pópulo appropinquánti  
sibi.

Glória Patri.

3. Antiphona.



Jú - ve-nes, et vír-gi-nes, se-nes cum ju-



ni - ó-ri-bus lau-dent nomen Dómi-ni.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie  
eléison. Pater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. Sínite párvulos veníre ad me.

R. Tálíum est enim regnum cœlórum.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

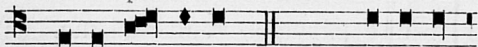
Orémus.

**O**mnípotens, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cœlórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es: dignéris étiam, Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctíssimæ passiónis, et intercessióne beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper fácias congaudére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum: postea sepeliatur. Cum autem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur:

4. Antiphona.

*Ton. VII. Fin. 1.*

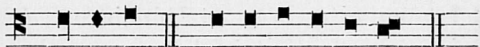


Be-ne-dí - ci - te.

Cant. Be-ne-dí-



ci-te ó-mni-a ó-pe-ra Dó-mi-ni



Dó-mi-no. E u o u a e.

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

**B**enedícite ómnia ópera Dómini Dó-  
mino: \* laudáte et superexaltáte  
eum in sácula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino:  
\* benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super  
cœlos sunt, Dómino: \* benedícite om-  
nes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol, et luna Dómino: \*  
benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber, et ros Dó-  
mino: \* benedícite omnes spíritus  
Dei Dómino.

Benedícite ignis, et æstus Dómino:  
\* benedícite frigus, et æstus Dómino.

Benedícite rores, et pruína Dó-  
mino: \* benedícite gelu, et frigus  
Dómino.

Benedícite glácies, et nives Dómino: \* benedícite noctes, et dies Dómino.

Benedícite lux, et ténebræ Dómino: \* benedícite fúlgora, et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: \* laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes, et colles Dómino: \* benedícite univérſa germiántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: \* benedícite mária, et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: \* benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ, et pécora Dómino: \* benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: \* laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: \* benedícite servi Dómini Dómino.

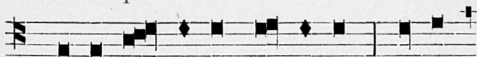
Dó-  
dies Benedícite spíritus, et ánimæ ju-  
stórum Dómino: \* benedícite sancti,  
et húmiles. corde Dómino.

Dó-  
ubres Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël  
Dómino: \* laudáte et superexaltáte  
eum in sæcula.

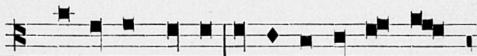
lau-  
cula. Benedicámus Patrem et Fílium cum  
sancto Spíritu: \* laudémus et super-  
exaltémus eum in sæcula.

Dó-  
mi-  
ne Benedíctus es Dómine in firma-  
ménto cœli: \* et laudábilis, et glo-  
riósus, et superexaltátus in sæcula.

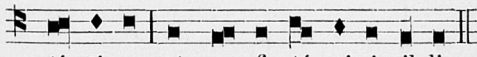
## 4. Antiphona.



Be-ne - dí - ci - te Dó - mi - num omnes .



e - lé - cti e - jus, á - gi - te di - es læ -



tí - ti - æ, et con - fi - té - mi - ni il - li.

Deinde ante Altare dicit Sacerdos :

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

## Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispén-  
sas: concéde propítius; ut a quibus  
tibi ministrántibus in cœlo semper  
assistitur, ab his in terra vita nostra  
muniátur. Per Christum Dóminum  
nostrum. R̄. Amen.



RI

S  
dica  
Ÿ.  
R̄.jun  
Ÿ.R̄.  
Ÿ.  
R̄.  
Ÿ.  
R̄.tá  
t



EX APPENDICE  
AD  
RITUALE ROMANUM.

---

**Benedictio adulti ægrotantis.**

Sacerdos cubiculum ægrotantis ingrediens  
dicat:

Ÿ. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmum accedens sub-  
jungat:

Ÿ. Adjutórium nostrum † in nómine  
Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

**I**ntróeat, Dómine Jesu Christe,  
domum hanc ad nostræ humili-  
tátis ingrèssum pax et misericórdia  
tua: effúgiat ex hoc loco omnis ne-

quítia dáemonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu sancto in sæcula sæculórum. R̄. Amen.

Orémus.

Réspice, Dómine, fámulum tuum (vel fámulam tuam) in infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti: ut castigatió nibus emendátus (vel emendáta), contínuo se séntiat tua miseratióne salvátum (vel salvátam). Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Orémus.

Miséricors Dómine, fidélium consolatótor, quæsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humili-tátis nostræ hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam) super lectum doloris sui jacéntem, visitáre dignéris,

sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto ei, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi, in ecclésia tua, réferat actiónes: Qui vivis et regnas Deus in sácula sæculórum. R̄. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus caput ægroti, dicat:

**D**óminus Jesus Christus apud te † sit, ut te deféndat: intra te † sit, ut te consérvet: ante te † sit, ut te ducat: post te † sit, ut te custódiat: super te † sit, ut te benedícat: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sácula sæculórum. R̄. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii †, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. R̄. Amen.

Demum aspergat infirmum aqua benedicta.

---

**Eadem Benedictio pro pluribus  
Infirmis.**

Omnia ut supra sed in numero plurali.

---

**Benedictio puerorum ægrotantium.**

**P**ueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Unctionis, iis adjuventur exhortationibus et precibus, quæ describuntur in Rituali Romano, ubi de visitatione et cura Infirmorum, prout feret temporis oportunitas, et eorundem ægrotantium status.

Verum pro ceteris junioribus pueris infirmis adhiberi poterunt sequentes preces.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

Ÿ. Pax huic dómui.

℞. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum ejus et cubiculum aspergat nihil dicens.

Deinde dicere poterit supra infirmum Psalmum Laudáte púeri Dómini, laudáte nomen Dómini (p. 121), cum Glória Patri. in fine.

Postea dicat:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℞. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Deus noster miserétur.

℞. Custódiens párvulos Dóminus.

Ÿ. Sínite párvulos veníre ad me.

℞. Tálíum est enim regnum cœlórum.

Ÿ. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

**D**eus, cui cuncta adoléscent, et per quem adúlta firmántur: exténde dexteram tuam super hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam), in ténera ætáte languéntem: quátenus vigóre sanitátis recépto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle, grátumque obséquiium indesinénter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat, etc. ℞. Amen.

Orémus.

**P**ater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui creatúræ tuæ múltiplici pietáte cónsulens, non

solum animæ sed ipsi corpore curatiõnis grátiam benignus infúndis: hunc párvulum infirmum (vel hanc párvulam infirmam) a lecto ægritudinis erigere, et Ecclesiæ tuæ sanctæ, suisque paréntibus incólumem restituere dignéris; ut cunctis prolongatæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus proficiens, in justítia et sanctitaté tibi sérviat, et débitas misericórdiæ tuæ réferat gratiárum actiões. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

## Orémus.

**D**eus, qui miro órđine Angelórum ministéria, hominúmque dispensas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita hujus púeri (vel puéllæ) muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi, et dicat:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus, Mariæ Fílius, mundi salus et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Quod sequitur Evangelium, pro temporis opportunitate et pro ægrotantis pueri parentum desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterit.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Inítium sancti Evangéllii secúndum Joánnem.

℞. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Inítium etc. facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore; similiter super puerum infirmum, si non potest se signare.

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris

lucet, et ténébræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis. *R.* Deo grátias.

Postea benedicens puerum infirmum, jungat dicens:



Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Filii †, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. R̄. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo vel loco, Orationes et Benedictio prædictæ dicuntur super eos numero plurali.

---

**Benedictio linteaminum pro infirmis.**

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

**D**ómine Jesu Christe, qui per tantum fimbrium vestimentórum tuórum mulierem fluxu sánguinis laborántem, aliósque passim infirmos sanáre dignátus es, et per sudária, et semicíntia Apóstoli tui Pauli languóres et spíritus nequam ab infirmis eádem virtúte fugásti: præsta, quæsumus; ut qui his vestiméntis, velis,

et linteaminibus, quæ in tuo nómine bene † dicimus, indúti vel operti fuerint, sanitátem mentis et córporis percípere mereántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R̄. Amen.

### **Benedictio cujuscumque medicinæ.**

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

**D**eus, qui mirabíliter hóminem creásti, et mirabílius reformásti, qui váriis infirmitátibus, quibus detinétur humana mortálitás, múltiplici remédio succurrere dignátus es: propítius esto invocatióibus nostris, et sanctam tuam de cœlis bene † dictiÓNem super hanc medicínam infúnde; ut ille, qui eam sumpserit (vel hi, qui eam sumpserint), sanitátem mentis et córporis percípere

mereatur (vel mereantur). Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Et mox aspergat medicinam aqua benedicta.

### **Benedictio domus novæ.**

(Ex Rit. Rom.)

Ÿ. Adjutorium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

**M**e Deum Patrem omnipoténtem suppliciter exoramus pro hac domo, et habitatoribus ejus, ac rebus: ut eam bene † dicere, et sancti † ficare, ac bonis ómnibus ampliare digneris: tribue eis, Dómine, de rore cœli abundantiam, et de pinguedine terræ vitæ substantiam, et desideria voti eórum ad effectum tuæ miserationis perducas. Ad intróitum ergo nostrum bene † dicere, et sancti † ficare digneris hanc domum,

sicut benedícere dignátus es domum Abraham, Isaac, et Jacob: et intra paríetes domus istíus, Angeli tuæ lucis inhábitent; eámque, et ejus habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

### Benedictio ad omnia.

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R̄. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R̄. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

**D**eus, cujus verbo sanctificántur ómnia, benedictiónem tuam efúnde super creatúram istam (vel creatúras istas): et præsta, ut quisquis ea (vel eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne

Formula bened. quat. Scap. Ss. Trinit. etc. 145\*

usus fuerit, per invocationem sanctissimi Nominis tui, corporis sanitatem, et animae tutelam, te auctore, percipiat. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua benedicta.

Formula benedicendi

**quatuor Scapularia Ss. Trinitatis,  
B. M. V. de Monte Carmelo, Immacul.  
Conceptionis, ac Septem Dolorum.**

*Pro Sacerdotibus Congreg. Ss. Redemptoris.*

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

**D**omine Jesu Christe, omnium caput fidelium, et humani generis salvator, qui tegumen nostræ mortæ

litátis indúere dignátus es: obsecrá-  
 mus imménsam largitátis tuæ abun-  
 dántiam, ut induménta hæc in obsé-  
 quium Ss. Trinitátis institúta, neque  
 non in honórem B. V. Matris tuæ  
 sine labe concéptæ, dolorésque tuos  
 ac vices peramánter doléntis, et Car-  
 méli órđinem suo patrocínio decorán-  
 tis, ita bene † dícere et sancti- †  
 ficáre dignéris, ut qui (vel quæ) ea  
 assúmpserint, eádem Genitríce tua  
 intercedénte, te quoque salutáre no-  
 strum, córpore et ánima indúere  
 mereántur. Qui vivis et regnas in  
 sácula sæculórum. R̄. Amen.

Aspergit aqua benedicta, et illa imponit,  
 dicens:

- I. Accípite hábitum Ordinis Ss.  
 Trinitátis in fídei, spei, et ca-  
 ritátis augméntum, ut induátis  
 novum hóminem, qui secúndum  
 Deum créatus est in justítia  
 et sanctitáte.
- II. Accípite hábitum Ordinis B.  
 Mariæ V. de Monte Carmélo,

ut ejus patrocínio ab omni errore et adversitate liberati, Domino fideliter serviatis.

III. Accipite scapulare devotorum B. Mariæ V. sine labe conceptæ, ut ejus intercessione ab omni inquinamento mundati ad vitam perveniatis æternam.

IV. Accipite habitum servorum B. Mariæ V. septem dolores ejus devòte recolentium, ut dolores ipsos assidue recogitantes, passio D. N. Jesu Christi sit in corde et corpore vestro.

Ego ex facultate apostolica mihi delegata, recipio vos in participationem bonorum spirituálium et Indulgentiarum, quibus prædicti Ordines seu Congregationes pollent. In nomine Pa † tris, et Fí † lii, et Spíritus † sancti. Amen.

Ÿ. Salvos fac servos tuos.

R̄. Deus meus, sperantes in te.

Ÿ. Mitte eis auxilium de sancto.

R̄. Et de Sion tuere eos.

V. Esto eis, Dómine, turris fortitú-  
dinis.

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in eis.

R. Et filius iniquitátis non appónat  
nocére eis.

V. Dómine, exaúdi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.


R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

A désto, Dómine, supplicatióibus  
nostris, et quibus in tuo Nómine  
sacros hábitus imposúimus, ita bene-  
† dicere dignéris, ut tuæ grátiae coo-  
perántes, vitam cónsequi mereántur  
æternam. Per Christum Dóminum  
nostrum. R. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis Pa-  
† tris, et Fí † lii, et Spírítus † san-  
cti, descéndat super vos et máneat  
semper. Amen.

Si plures sint omnes primo induantur, deinde  
formula pronuntietur super omnes simul.





EX SUPPLEMENTO  
AD RITUALE ROMANUM  
PRO USU CLERI  
PROVINCIAE ECCLESIAE ULTRAJECTENSIS.

---

DE COMMUNIONE INFIRMORUM.

Initio. Pag. 1.

Cum frequenter uno tractu successivo plura infirmo sint administranda, Viaticum de quo hic, Extrema Unctio (de qua a pag. 13) et Benedictio Apostolica (de qua a pag. 23), prævie notetur, in quantum non urget necessitas, servandos esse singulorum ritus, et signanter pro singulis distinctam faciendam esse confessionem generalem, sive conjunctim, sive seorsim administrantur, et quamvis præmissa fuerit confessio sacramentalis. Quoad ea vero quæ non ad ipsam administrationem, sed ad accessum vel recessum pertinent, animadvertantur sequentia.

Ob locorum circumstantias permittitur, ut privatim et absque comitatu ad infirmos deferatur SSma Eucharistia, uti pariter sacrum Oleum pro Extrema Unctione; prætermitti itaque poterunt ea, quæ, in Ritualis de Com-

munione infirmorum et Extrema Unctione præscriptis, comitatum aut publicum accessum vel recessum concernunt.

Præterea ubi clero nostro de speciali privilegio indulgetur, ut in ædibus parochialibus vascula cum SSma Eucharistia Oleoque infirmorum in tabernaculo seu capsâ congrua, annuente Ordinario, asservare liceat, capsâ isthæc sit decenter ornata, corporali mundo munita, clave rite obserata, atque existat in loco seu conclavi nitido et ab omni destinatione profana segregato, nec negligatur grave Ecclesiæ præceptum de lumine diu noctuque ardente; congruit utique ut in oratorio illo SSma Eucharistia seorsim recludatur in tabernaculo supra aliquod Altare elevato: ast meminerint parochi, in oratoriis domesticis Missas absque peculiari indulto celebrari non posse.

Sacerdos domum infirmi ingressus, dicto Pax huic dómui etc. sacram deponit Bursam, ac genuflectit; casu autem quo sacram Oleum deferret absque SSma Eucharistia, post Pax huic dómui etc., deposito sacro Oleo, assumeret stolam, utpote qua utendum tunc non foret in delatione, et crucem infirmo porrigeret pie deos-

culandam. His respective peractis, aqua benedicta aspergit infirmum et cubiculum, atque casu quo non adesset SSima Eucharistia, circumstantes; interim dicit Antiphonam *Aspérge me*, et reliqua, ut pag. 4.

Ad §. Præmoneat. pag. 2. (in fine).

Sanctissimus Dom. Noster opportunas facultates concedere dignatus est Rm̄is Ordinariis pro tempore hujus Provinciæ indulgendi (in locis tamen ubi adest omnino gravis causa frigoris vel aëris intemperiei) opem pileoli in deferendo publice Viaticum ad infirmos, tamen extra civitatem vel oppidum.

Vasculum cum vino adhibere necesse non est: sed expedit, ut præter vasculum cum aqua communi ad abluendos sacerdotis digitos, adsit alterum cum aqua benedicta et palma, qua infirmum et cubiculum aspergat sacerdos.

Ad §. His dictis. pag. 5.

Cum confessio sacramentalis fuerit peracta, et assumpta ob eam stola violacea, postmodum reassumatur alba.

Ad Misereátur et Indulgéntiam dicitur pro uno in singulari tui, tuis,

te, tuórum, tibi, sicut pro Sacramento Pœnitentiæ, et ita pariter pro Extrema Uctione et pro Benedictione Apostolica; pro Communionem vero unius etiam personæ sanæ servatur numerus pluralis præscriptus in Rit. Rom. (ordo adm. s. Com., ubi etiam discrimen est in colore).

Ad §. His expletis. pag. 7.

Si nulla supersit sacra Hostia, cum manu benedicit more solito sub formula **Benedictio Dei omnipot. etc.** et stolam tunc exuit. Dum autem conferenda simul est Extrema Uctio, ad hanc prius procedit, stolæ albæ substituendo violaceam, (quam postea pro reportanda SSma Eucharistia iterum permutabit).

~~~~~  
DE SACRAMENTO

**EXTREMÆ UCTIONIS.**

Ad §. Si quis autem laborat. p. 11.

Quando infirmus in periculo versatur adeo urgente, ut timendum sit ne

perficiendis unctionibus singulis tempus desit, in unico inungatur sensu, qui se primum obviam dederit: oculi tamen, quantum fieri potest, eligantur. Uctio tunc fiat sub hac unica forma:

Per istam sanctam Uctionem, † et suam piïssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquisti per sensus, visum, audítum, odorátum, gustum et tactum. Amen. At si id liceat, singuli quinque sensus ungantur, dum pronuntiando hanc generalem formam exprimuntur. Post unctionem ita peractam, si supervivat infirmus, suppleantur preces omissæ, dicendo: **Adjutórium nostrum etc.**, vel inchoando ab eo loco ubi ob instantaneum periculum fuerint abruptæ.

Ad §. Quinque. pag. 12.

Uctio renum, ex Pontificio Indulto Neerlandiæ Diœcesibus concessa, etiam in viris omittitur. Ejus autem loco, pariter ex Apostolica

venia, in aliquibus Diœcesibus adhibetur in viris unctio ad pectus post unctionem ad os sub forma: Per istam sanctam unctiõnem †, et suam piïssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per cogitatiõnes et afféctus cordis deliquisti. Amen.

~~~~~  
ORDO ADMINISTRANDI SACRAMENTUM  
**EXTREMÆ UNCTIONIS.**

Ad §. Quæ orationes. pag. 17.

Cum Rituale hic expresse statuât, vulgari sermone fieri posse confessionem generalem, præbere juvat translationem, quæ tamen pro sacra Communionem vel Benedictionem Apostolicam textui latino non substituatur.

Ik belijd aan den almachtigen God, de heilige Maria altijd Maagd, den heiligen Aartsengel Michael, den heiligen Joannes den Dooper, de heilige Apostelen Petrus en Paulus, alle heiligen, en U Vader: dat ik zeer gezondigd heb door gedachte,

woord en werk: door mijne schuld, door mijne schuld, door mijne grootste schuld. Daarom smeeek ik de heilige Maria altijd Maagd, den heiligen Aartsengel Michael, den heiligen Joannes den Dooper, de heilige Apostelen Petrus en Paulus, alle Heiligen, en U Vader, voor mij tot den Heer onzen God te bidden.

Misereátur tui etc. Indulgéntiam etc.

Dein admonentur adstantes, ut pro infirmo orent; si recitant Litanias, has infirmo adaptare possunt, dicendo. v. g. (latine vel vernacule) Miserére ei, ora pro eo, líbera eum Dómine etc.

Ad §. Minister. pag. 18.

Globuli bombacei similisve rei, quibus tersa sunt loca inuncta, dum commode asportari nequeunt, statim comburantur.

Ad §. Ad extremum. pag. 22.

Post præmissas orationes, ad impertiendam Benedictionem Apostolicam, si ex facultate accepta danda sit, illico proceditur; infirmum tamen prævie disponere expedit aliqua exhortatione.

Ad §. Admoneat. pag. 22.

Est utique summopere laudandum, quod ipsi parochi eorumve in sacro ministerio adjuutores agonizantibus pro loco et tempore assistant, et nihil prætermittatur de iis quæ Rituale hic et postmodum inculcat; verumtamen cum ordinarie et communiter censeriqueant impediti, curabunt ut obsequium illud præstetur, quoad fieri potest, saltem per laicos homines pios, et christiana charitate præditos, quemadmodum commendatur § *Quod si, de Visitatione et cura infirmorum.*

DE VISITATIONE  
ET CURA INFIRMORUM.

Ad §. Deinde qua. pag. 29.

Quod hic de medicis, apud nos observari nequit.

DE EXSEQUIIS.

Ad §. Quod antiquissimi. p. 94.

„Prudentibus quorundam parochorum consiliis admoniti, inquit Benedictus XIV (De Sacrif. Missæ sect. 2. §. CCIV et Instit. Eccl. XXXVI. n. 16), minime præcepimus, dum

Bononi  
ferrent  
peracta  
termit  
terique  
conten  
propo  
ut fru  
paupe  
Qu  
mope  
propt  
nisi i  
injun  
exsta  
retin  
G  
stari  
Sub  
ad c  
sacr  
ubi  
sun  
vis,  
ad  
adu  
sq  
vel  
au  
va



Bononiæ moraremur, ne cadavera tumulo inferrentur, nisi prius res divina coram ipsis peracta fuisset: monuimus tamen ne id præmitteretur, ne quæ a Rituali Romano veterique Ecclesiæ consuetudine præscripta sunt, contemni viderentur." Exinde varia dicit se proposuisse media, quibus parochi curent, ut fructu SSmi Sacrificii non destituantur pauperes.

Quoad Officium Defunctorum, etsi sit summo opere commendandum, indulgetur tamen propter rationes peculiare ut omitti queat, nisi in quantum a fundatoribus legitime foret injunctum. Ubi vero specialis de eodem officio exstat consuetudo ab Episcopo adprobata, ea retineatur.

Generatim quoque ob legem civilem præstari nequeunt ea, quæ in Rituali (ante Resp. *Subvenite*) præscribuntur de publica cadaveris ad ecclesiam delatione; ast cujusque personæ sacra sepultura donandæ cadaver privatim, ubi inde nullæ a potestate civili timendæ sunt molestiæ aliaque non obstat ratio gravis, deferatur in ecclesiam, ut cuncta quæ ibi ad feretrum peragenda præscribit Rituale pro adultis hic, pro parvulis autem pag. 122 et sqq. integre expleantur, sive cantando cum vel sine sacris Ministris, sive legendo. Ubi autem in pagis viget consuetudo, secundum variam exsequiarum classem, aut Parochiæ

extensionem alia cadavera ad domum defuncti, alia ad locum aliquem determinatum, alia ad ingressum in cœmeterium, vel ad Ecclesiæ aut Sacelli januam excipiendi, ea retinenda est.

Ad §. Si quis. pag. 94.

Tum a Missa exsequiali, tum etiam ab omni cantu et Solemnitate in reliquis funeralibus abstinenceatur in Triduo sacro Hebdomadæ Majoris; et nihil eorum fiat tempore expositi publice SSmi Sacramenti, nisi occludatur interim in Tabernaculo. Occurrente Dominica Paschatis vel Pentecostes, vel alio festo quod universaliter gaudet ritu duplici primæ classis, aut proprio respective Festo primarii Patroni loci Titulive ecclesiæ, vel hujus Dedicacionis, a Missa exsequiali abstinendum pariter est, et nulla ante meridiem peragantur funeralia. Præterea die Dominica vel festiva de præcepto, præterquam quod ob exsequias alia Officia statis horis peragenda turbare non liceat, Missa exsequialis celebrari nequit per sacerdotem ad applicationem pro populo ea die adstrictum; nec prætermitti potest Missa Conventualis, nec Missa Processionis S. Marci vel Rogationum, nec votiva solemnis, si qua injuncta foret.

Quatenus nullum istiusmodi obstat impedimentum, funeralia possunt quælibet peragi,

si pu  
mod  
brica  
nobis  
cant  
bus,  
dum  
cada  
tare  
bra  
stet  
nec  
sch  
Fes  
sep  
aut  
adu  
eti  
S.  
me  
su  
pr  
no  
  
pr  
le  
M  
in  
ve  
le

si præsens in ecclesia sistitur cadaver; dummodo quoad Missam, hæc in cantu juxta Rubricas celebretur. Ex peculiari privilegio nobis conceditur, ut pro paupere absque cantu Missa exsequialis celebretur iisdem diebus, quibus cantari non prohibetur, ut supra, dummodo præsens sit cadaver; atque absente cadavere Missam exsequialem non solum cantare, sed etiam pro paupere sine cantu celebrare liceat qualibet die, dummodo non obstet aliquod de impedimentis jam indicatis, nec celebretur Feria secunda vel tertia Paschatis vel Pentecostes, aut in qualicumque Festo duplici primæ classis, neque post diem sepulturæ celebretur umquam die Dominica, aut in Festo duplici secundæ classis, vel alio adnexam habente obligationem in populo, etiamsi abrogatam (v. g. S. Annæ 26 Julii, S. Silvestri 31 Decembris); præterea die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum sumenda absque variatione est Missa ea die præscripta, quoties absens est cadaver, etsi nondum sepultum.

Demum serio advertatur, quacumque die privatas Defunctorum Missas excludente quaecumque privilegium esse intelligendum de Missa defunctorum unica pro eodem defuncto in eadem ecclesia, adeoque nullam aliam legi vel cantari posse, quantumvis solemniter celebrarentur exsequiæ, et nequidem unicam

exsequialem posse celebrari casu quo alia jam die foret cantata, vel quoad pauperem lecta. Generatim insuper non absque gravi motivo ultra diem sepulturæ, aut, subsistente causa, æquo diutius transferatur Missa exsequialis; et sedulo admoneantur Christifideles, ne sine causa rationabili exsequias solemnes diutius transferri committant. De aliis absente cadavere peragendis sermo erit ubi de absolutione, de qua ad pag. [163.]

## EXSEQUIARUM ORDO.

Ad §. Finita Missa. pag. 102.

Si qua causa superveniens urgeret, ut præscripta absolutio cum inhumatione statim fiat ante Missam, hæc tamen eodem tunc gaudeat privilegio ac si præsentem cadavere celebraretur. Si post Missam vel infra hanc ad Offeritorium oblationes fidelium recipiuntur, id decenter et congrue fiat, non usurpando ea quæ pro SSmo Sacrificio destinata sunt, sed alia quæ tali usui unice inserviant. Si habenda est Oratio funebris, post Missam ante absolutionem fit in habitu prout in aliis concionibus, nisi forte concionaretur ipse celebrans, qui stolam et albam non exuit. Celebrans alii quoque committere potest introductionem

cada  
nem  
riter  
vier  
cele  
abu  
ad f  
cru  
dela  
insi  
cor  
ver  
ser  
ima

nis  
fer  
sin

d  
m  
c  
o  
s

cadaveris et Officium, non autem absolutio-  
nem et inhumationem, quæ cum iisdem pa-  
riter fiunt ministris sacris qui in Missa inser-  
vierunt, aut sine ministris sacris si sine iis  
celebrata est Missa. Ubi neque laici ministri  
abundant, liber celebrantis in aliquo pulpito  
ad feretrum collocari potest, et in aliquo pede  
cruce, circa quam deponi quoque possent can-  
delabra. Ad feretrum defuncti sacerdotio non  
insigniti stat celebrans aliquantulum versus  
cornu Epistolæ, ne Altari dorsum integre  
vertat; id ad feretrum sacerdotis non ob-  
servat crucifer, quia ipsius Christi sustinet  
imaginem.

Ad §. Non intres. pag. 103.

Hanc orationem legit, vel in tono Lectio-  
nis canit celebrans, nihil immutando, etsi pro  
femina, vel ex causa urgente pro pluribus  
simul fierent exsequiæ.

Ad §. Finita oratione. p. 109.

Vehementer in Domino commen-  
dandum est, ut, ubi fieri potest, cœ-  
meterium sit ecclesiæ contiguum et  
circumseptum, ita ut lex civilis non  
obstet, quominus ibi expleantur præ-  
scripta Ritualis; dum id fieri nequit,

in ipsa ecclesia Antiphona In Paradísium, Canticum Benedíctus, et reliqua hic injuncta recitentur vel canantur ad feretrum, quod tunc efferatur post  $\Psi$ . Anima ejus etc., celebrante cum ministris suis ad sacristiam revertente sub recitatione Psalmi *Dé profúndis* cum Antiphona (ut p. 115). Post Benedíctus sub Oratione Dominica aspersio feretri fit triplici tractu in utroque latere, ut supra.

Juxta consuetudinem in Diœcesi Harlemensi jamdiu receptam, et fidelibus caram, sacerdos, postquam corpus in sepulcrum fuerit inlatum, illud aspergit aqua benedicta dicens: *Hódie sit in pace locus tuus et habitatio tua in Sancta Sion. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.* (*Deinde incenset corpus defuncti, et tumulum. Cf. Rit. Rom. ut supra p. 111.*) Sumpta deinde sancta cruce, loculum trina consignatione signans dicit: *Signo corpus hoc signáculo sanctæ † crucis, ut in die judícii resúrgat †, et*

vit  
Ch  
all  
teg  
sm  
pe  
in  
R̄  
ut

IN  
ET

a  
fu  
c  
f  
c  
s  
t

vitam ætérnam † possídeat. Per J. Ch. D. N. R. Amen. Trina immissione aliquantulæ terræ loculum vel corpus tegendo, dicit sacerdos: De terra plas- másti eum, óssibus et nervis com- pegísti eum, Dómine: resúscita eum in novíssimo die. Per J. Ch. D. N. R. Amen. Deinde dicit Ego sum etc. ut in Rituali Romano.

~~~~~

## DE OFFICIO FACIENDO

IN EXSEQUIIS, ABSENTE CORPORE DEFUNCTI,  
ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO ET  
ANNIVERSARIO.

Ad §. Si faciendæ. pag. 117.

Absente cadavere absolutio fit vel ad tumulum, ut hic, vel ad pannum funebrem, ut infra. Sicut feretrum cum cadavere præsentem, ita tumulus feretrum representans in medio ec- clesiæ erigitur, ita ut versus Altare sit caput tumuli pro Sacerdote, inum tumuli pro alio defuncto; sed tam

pro sacerdote quam alio defuncto, cum absens sit cadaver, Crux infra absolutionem sustinetur inter tumulum et ingressum ecclesiæ, ac celebrans stat inter tumulum et Altare, aliquantulum versus cornu Epistolæ. Inchoatur absolutio a Responsorio **Libera me** omissa Oratione **Non intres**; dein impositio thuris, aspersionis tumuli, ejusque incensatio sicut ad feretrum; Oratione **Absolve** vel alia congrua terminatur, et pro ultimo vale celebrans, dum manu tumulo benedicit, canit versum **Réquiem ætérnam**, cantores vero alterum **Requiescat**.

Verum tamen ipsa die sepulturæ, quando cadaveris in ecclesiam delatio prætermittenda est, tunc post dictam Orationem **Absolve** aliamve congruam addatur Canticum **Benedictus** cum Antiphona **Ego sum** et reliquis, sicut supra ad pag. 111 et sqq.; hoc servato discrimine, ut post Orationem **Fac quæsumus** sub versu **Réquiem ætérnam** celebrans tumulo benedicat.

Qu  
dicta  
pan  
in m  
tam  
tare  
sed  
meo  
star  
et  
ad  
ne  
sim  
si  
ne  
in  
pa  
fa  
Cr  
ex  
as  
it  
de  
sa  
a



Quando tumulus non erigitur, prædicta absolutio simili modo fiat ad pannum funebrem, qui post Missam in medio presbyterio extenditur: ita tamen ut in cornu Epistolæ ad Altare sicut initio Missæ stet celebrans; sed dicto ibi **Pater noster** accedit ad medium Altare, ubi se vertit, et inde stans pannum triplici tractu aspergit, et pariter incensat, ac statim redit ad cornu Epistolæ ut prosequatur **Et ne nos indúcas in tentatiónem etc.**, similiter alteram facit aspersionem, si ob diem sepulturæ Canticum **Benedíctus** cum reliquis addat ut supra; in fine ad versum **Réquiem ætérnam** panno non benedicit, sed remanet facie versus Altare. Non adhibetur Crux Processionis, cum e presbyterio exeundum non sit; ministri sacri, si assistant, stant a latere celebrantis, ita ut Diaconus ministret a latere dextro, sed sub aspersione et incensatione panni a sinistro, in altero autem latere sit subdiaconus.

Ad §. Prædictus. pag. 119.

V. supra p. [156]. Ad §. *Quod antiquissimi*. Dum cadaver in ecclesiam non defertur, si non celebretur Missa Defunctorum, ab officio defunctorum et ab absolutione ad tumulum vel pannum funebrem abstinendum non solum est casu quo præsentem cadavere non possent cantari, sed etiam quoties ritus officii diei est duplex primæ classis, ac post sepulturam omni die Dominica, in festo duplici secundæ classis, vel annexam habente obligationem in populo, etsi abrogatam (26 Julii, 31 Decembris), infra octavas privilegiatas, in harum Vigiliis, infra Hebdomadam Majorem et Feria quarta Cinerum (omni nimirum die qua prohibetur Missa Defunctorum qualiscumque præter exsequiales); de cætero admittuntur quidem dicta funeralia, sed ea semper lege ut nihil admittatur et nequidem tumulus sit erectus eo tempore quo celebratur Missa alia quam Defunctorum.

---

**DE EXSEQUIIS PARVULORUM.**

Ad §. In primis. pag. 119.

Ut parvuli cadaver ad ecclesiam sit deferendum et sacra sepultura donandum requiritur certitudo baptismi ei vivo legitime

collat  
bet g  
gnæ  
quæ  
scrib  
qui c  
ætas  
diju  
sit a

in  
tin  
ad  
ve  
ita  
ac  
ex  
De  
ac  
in  
m  
di

collati; certitudinem in casu sufficientem præbet generatim testimonium personæ fide dignæ, etiam unius. Non ea quæ hic, sed ea quæ in Exsequiis Adulorum servari præscribuntur, servanda regulariter sunt pro iis qui obierunt post septennium completum, cum ætas ista communiter ut regula habeatur ad dijudicandum utrum quis annos discretionis sit adeptus.

---

### ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

Ad §. Cum autem. p. 122.

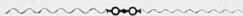
Præcedentia de publica cadaveris in ecclesiam delatione sunt generatim omittenda, quemadmodum pro adultis ea quæ Responsorium Subvenite antecedunt. Post depositum itaque in medio ecclesiæ feretrum, ac post celebratam Missam si fuerit expetita, exsequiæ inchoantur Psalmo Dómini est terra sub Antiphona Hic accipiet (vel Hæc accipiet, aut etiam in plurali, si quando pro pluribus simul). Quoad memoratam Missam, si dies votivas privatas permittat, op-

[168] Ordo sepeliendi parvulos.

time congruit votiva de Angelis. Post dictum Psalmum sub Oratione Dominica aspersione feretri fit solum triplici tractu absque ullo circuitu.

Ad §. Dum portatur. p. 125.

Ubi ecclesiæ contiguum vel circumseptum non est cœmeterium, feretrum non efferatur nisi post terminatam Orationem **Omnípotens** ac factam triplici tractu sine circuitu aspersionem feretri peractamque similiter incensationem cum thure prævie benedicto, dum nimirum celebrans cum suis ad Altare revertitur sub cantico **Benedícite** et reliquis.



Post  
Do-  
tri-

um-  
rum  
tam  
tam  
sio-  
in-  
ne-  
um  
ico

